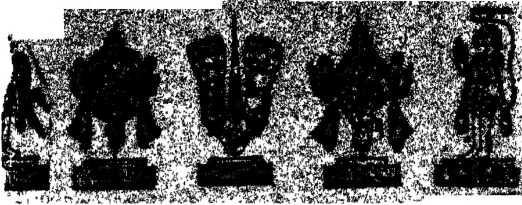

ప్రతి

పరిశీలించుట కొరకు పంపించుట

విజ్ఞాపన కు సంబంధించిన

కొడికొండ పేరుగొప్పాలశతకము

అగస్త్య కులకు ముక్తి పరమగునట్లు

వేదమూర్తులైన సామయోజాల సుబ్బయ్యగారిచే

సరిష్కరింపబడి

గుంటూరు

చంద్రకా ముద్రాక్షరశాల

కొడికొండ గుర్రంవారి ద్వీపస్థానశాసనమువలన

ముద్రితమై ప్రచురించబడినది

1914 సం. అక్టోబరు

శ్రీరస్తు.

తాడికొండ నేణుగోపాలశతకము

శ్రీరస్తు. మహా చిత్రాబద్ధవారిగా! వారంగనుతి భవద్వారతురంగా!
 నంగజనాద్విరాజయ్యచ దళ చూడన మృగమందచర్చితాంగా! నంగజజనకని
 త్యానాదభ్యుతివద్రా! చంద్రదశయనకోచమునుండికుండాధరిదనగోవిం
 దకృష్ణాక్షుండగుండా! వందల స్త్రాదహృదయాదయచుట్టేరుమమ్మ
 సౌందర్యపాద! పాదహారానికి పాలస్రపావితాల! తాడికొండ ప్రకృతి
 ధర్మసేల! వేణుగోపాలమక్య ప్రవాణలోల! ॥౧॥ శ్రీగంగాధీశుడు చుట్టించుటో
 నాదిభి క్షిప్తానా బయలుపడిన మేల్మనమృగుపాదపద్మముల పేరు
 తొచి! పార్వతీదేవిబ్రహ్మచారిణి! భాజనోద్రుక్తికింక జమునాగంగి సయూహి
 యిలనప్రగనామల నెల్లదాగి! పవేత్రుల బాదగావ్యతులను నల్పి! దేవ
 కులనుమున ప్రసలన నెలచియూడలమ్మని సేవించిన నుకరుణానీతెకంబు
 చిరుగుతుది త్తగి! యో! తా! అసంఖ్యావల్లీనీత్యనతీజ కా! కాదాసుల
 క్తనాత్మనుధి! తో! గోణమాఖియయూరి భవదండ భూతుల పదవికి జ
 మలకు బ్రహ్మచారి శిష్యుల సామన్య ధానితీతామహ! సోతయనునలకు
 కానల్పి! భాగ్యుండ శ్రీనాథ పరామరగేంద్రుడీ! క్షిప్తనామయాజనత్కపు
 డీ! నీనడ ద్వాచితీకంబులమ్మపుష్ప! మాల్కినిగకుండ్లొత్తుకోలున
 కా! ॥౩॥ శ్రీకృష్ణ కేశవనాత్ర శేఖరుని గిట్ట! రామానుజాచార్యురసికి మన
 ంచ రాత్రాన్వయుభక్తుడగునునకు! వెలతీతీస్తపాధ్వకనపేడ్య!
 త్త! వైద్యసంగము! రామానుజాచార్యునకు శీలమాంబనతికి సుతు
 నజనహితుడనువరి! ద్విక్విప్త మూర్ఖాయక పీసినను! వాసుడను సీస
 ంబుత్తగ! పెప్పియర్పింతునయ్యపోషించునన్ను ॥ తా! ॥ రక్తహరి
 తమగునలపల్లవట్టణనిలయు శుభాగి నతుల! కులుకుకొండ న్యస
 వరపాంచ! రాత్రుండుపుణ్యచరిత్రుడిలను! రామానుజాచార్య

ధీమతికినిభార్య! తిరుమలాంబకు వేడ్క మెరయుచుండు! మేనల్లుడనుదేవ
మీయనుగ్రహమునశతకమష్టోత్తరసంఖ్యసీసపద్యములుజెప్పియర్పింతు
భక్తిగల్గి దిట్టకవికృష్ణదాసుసీపట్టుకేలు॥తా॥౧॥ కర మొప్పకలియుగగతవ
త్సరములులోచనగిరివిధశృతిసంఖ్యదనరిజయశాలివాహనశకశరంబులు
శిషి విధిమునిచంద్రులై వెలయుచుండు! ఖ్యాతీమిరగగ్రమోదూతసంవ
త్సర! ఘనమాఖకృష్ణప్రకాదశేంద్ర! బుధవాసరంబునబుధులుసంతేసిలంగి
కృతులుసీపేరసంకీతముగాగగతకమష్టోత్తరంబగుసరణిమెరయ! జెప్పియ
ర్పింతునయ్యరక్షించునన్ను ॥తా॥౨॥ సీసపద్యములులక్ష్మీనాథమీమీద!
కృతిగూర్చదలచితిమతిగ్రహించు! ప్రాసవిశ్రమయతిప్రాణిగన్గనలేదు! ఘ
నంపంచకావ్యసంగ్రహములేదు! నైఘంటికంబులెన్నడుజూడగాలేదు! శా
స్త్రపురాణపంచయములేదు! తమకృపారసమహాత్యమున జెప్పితిగాని! నా
దుగట్టితనంబుగాదుపొగడ! నెన్నితప్పులుగల్గినకేమికోరత! చెనుసేమాధుని
వంకై నచెరుకునకును॥తా॥౩॥ గోపాలమురహరిమీపాదభజనచే! పాపసం
ఘములన్ని బాయవచ్చు! గోపాలమురహరిమీపాదభజనచే! కడురోగజా
లముల్ వెడలవచ్చు! గోపాల మురహరిమీపాద భజనచే! బలుశత్రువుల
నెల్లగెలువవచ్చు! గోపాలమురహరిమీపాదభజనచే! కాలదూతలనుపో
దోలవచ్చు! అహహమీపాదభజనాతిమహిమచేతికోరుకోర్కెలుముక్తి
చేకొనగవచ్చు॥తా॥౪॥ కరిరాజవరిద్రశీహరియంచుజన్మాగో! స్మరణజే
సెటివారిచరణములకు! దండప్రణామ మఖండవృత్తినిసార్పివినుతింతున
య్యసేవివిధగతులప్రజలెంతభువిలోన ప్రజ్వలై ననుసినదలంచనివా
సేభజింప! ఘనులమంచునుబడయనివిట్టవీగెడినరులవద్దికిబోనుగరుడగన్
న! నిత్యశాంతాత్మలై నసీభృత్యజనులభక్తులకుభక్తుడనునే ప్రపంచము
దు॥తా॥౫॥ దాసదాసుడనంచు దలచివేడెదనిన్ను! కరుణతో శిరులిచ్చి
పునన్ను! దేవదేవుడవంచు దెలపివేడితినిన్ను! స్థిరభావమునను పో
నన్ను! నెరదాతవనుచును వర్షింతుమిక్కిలినిన్ను! నిరతంబువృ
న్నించునన్ను! శరణాగతులనేను బిరుదులెన్నెదనిన్ను! పుణ్యంబు
బ్రోవునన్ను! దీనసురభూజమనుచు ప్రార్థింతునిన్ను! మించుకోరి
గి రక్షించునన్ను॥తా॥౬॥ గోవులగోపాలకులబ్రోవచిటికిన! వేళ్ళ
దాల్చు విభుడవీవె! సురలుడై త్యులుదుగ్ధ శరభద్రచ్చగధరా! ధర
రించు ధీవరుడవీవె! మకరిచేతాశజాలక మొరలిడువేళ! కరిరా
నుడవీవె! శరణార్థియగు విభీషణుని మన్ననజేసి! యభయం
హస్తభుడవీవె! గరిమద్రాపది మానంబు గాచినట్టి దొరపు

తలిధర్మనుగలరె॥తా॥౧౧॥ శరణంబునీకునో హరియెందుకుపరాకు॥ ఘన
యోగివరవందనమునీకు॥ చెలగినాయందింత సేయుటేమిపరాకు॥యంబుజ
నాభ దండంబునీకు॥ నెరదొరవనగ మన్నించవేమిపరాకు॥ హరిజగదీశ
జోహరునీకు॥ దీనుడననుచునర్థింతు వస్తుపరాకు॥ వితరణగుణ సమస్కృ-
తులనీకు॥ సదయ నామీద నెన్నగూడదుపరాకు॥ ఖ్యాతీదండప్రణా
మంబు జేతునీకు॥ తా॥ ౧౨॥ అతికుచ్చితుండు మర్యాద సేయు
టకంటె నాప్తుండు దుభావలనుటమేలు॥ వదించుపెట్టుకేవల ఘృ
తాన్నముకంటెకుఁగిరిచిహ్నిచగంజిమేలు॥ బాధించినూరురూపాయిలి
చ్చుటకంటె నావేళనొసగుకాసైనమేలు॥ గొప్ప సేయకచాలద్రిప్పుచుండు
టకంటె వినచెగటార్చిజెప్పినదిమేలు॥ రాలుగాయికుటుంబినిరంభకన్న॥
మానవతీయాలుయేభ్యరాశైనమేలు॥తా॥౧౩॥ శిరిసంపదలకు యాచించు
టింతయు లేదు॥ధనమిమ్ముటాచువేడినది లేదు॥పసిడియిమ్మనినిన్ను బాధించ
గా లేదు॥మేనాలుయిమ్మనిపూనలేదు॥ భూషణంబులకునిమ్మాపించగా లే
దు॥ యీనాములిమ్మనియెంచలేదు॥శక్తియిమ్మనినిన్ను సన్నుతించగ లేదు
గోవులనిమ్మనికోరలేదు॥యిచ్చగించినదొక్కటేమెచ్చినాకుమోక్షమిచ్చి
తెచాలుప్రత్యక్షముగను॥తా॥ ౧౪॥ జగతిమానవులువంచన జేసి తేనేమి
కోడిగంబులమాటలాడి తేమిదూరయోచన లేకపూలబల్కిన నేమి॥హిత
వుంచకను నెపంబెన్ని తేమి॥ వెక్కసంబులుగాగధక్కరించి తెనేమి॥ క్రో
ధంబుచేననుగొట్టితేమి॥ పరుషాత్తులెపుడుసంభాషించి తేనేమి॥ అట్టెసన్ని
ధిర్దైవ్యతేమి॥ దండిసురభూజనతుగనీప్రండగాను॥ యేజనులయెన్నితేమి
ప్రయోజనంబు॥తా॥౧౫॥ నిర్మలాత్మకుడనై నినుభజించెదగాని॥ క్షోణిలో
ప్రజలుమెచ్చుటకుగాదు॥ జనససాధల్యతకునునుతి చెదగాని॥సరివాదిలో
ఖ్యాతిమెరయగాదు॥ కైవల్యమునకు నేసేవ జేసెదగాని॥శిరిసంపదలుజెందు
కొరకుగాదు॥ నిన్నెచశాస్త్రముల్ నేపఠించితిగాని॥ గణుతింపనుదరపో
పణకుగాదు॥గరిమనుపకారమునకు నేకప్రపడితి॥ చెలగిభవిన్ప్రతిష్ఠ కాశిం
పలేదు॥తా॥౧౬॥ కర్ణ పీఠులనీకుకల్యాణచరితముల్॥ నిండువేడుక వినకుం
డువాడు॥ధర్మాత్మకులసంతతమునుతించగగాంచి॥ మానససోహోషిగాని
వాడు॥ దాసముఖ్యులుసీలిలాసంబులెన్నంగి॥ నదినహించక దూరమరుగు
వాడు॥ భావంబులోనిదుభజనయెప్పుడులేక॥ వ్యర్థకాలక్షేపమందువాడు॥
మహినివాడెప్పటికివృధామానవుండుపుణ్యములు సేయకను చెడిపోవునత
డు॥తా॥౧౭॥ యిలనుకృష్టాన్నానఫలమొందుదామంటె॥ శీతోదకమునక
ప్పిపలేను॥ ప్రతధర్మములనుధన్యత నొందుదామంటె॥అలవిగానటునిష్టన

లుపలేనుమించుదానములొనరించుదామంటేనుపుడును
 నుగాను జపమొనరించిమోక్షముమొందుదామంటే దండినిశ్చలుడైనై
 యుండలేను తరుచుబాధలకోర్వనాతరముగాదుతలచిభజియింతునిన్ను
 నాబలముకొలది॥తా॥౧౮॥ పరులగులకునిచ్చుఫలమునద్దనుకంటే వెనక
 తియ్యకనాభితినుటమేలు అక్కచెల్లెండసొమ్మపహరించుటకంటే పెను
 గంగలోనధూకినదిమేలునతిబల్కిచేనన్యసతులబట్టుటకంటేగొంతుకును
 రిబెట్టుకొనుటమేలుగతిలేకచోరపద్ధతులొనర్చుటకంటేదీనతభిక్షమెత్తి
 నదిమేలుమేటివినవయ్యసీభృత్యకోటిచేరికలహించుకంటేచచ్చినదిమేలు
 తా॥౧౯॥ గాడ్డెకుసునన్నెనకస్తూరిబొట్టేల గడుసుకోతీకిమంచిగంధమేల
 పెనుపులికేలతియ్యనిపూరణంబులుపండికిమామిడిపండుయేలభువిబిడా
 లముకేలపుష్పగుచ్చంబులుచొకట్లపోగులశ్వమనకేలమనుబోతుకేల
 చక్కనిజరీనలువలుగొప్పకొక్కెరకేలచప్పరంబుకననభావముగలపాప
 కర్తునకునుదనరుమీపాదభక్తితాత్పర్యమేల॥తా॥౨౦॥వానరంబునకునే
 పైనటోపెందుకుతగుపూలనరములిందాణికేలముసలిచొక్కుకునేల
 ముత్యాలముంగెరతరుచుగుడ్డికేలదర్పణంబుభువిననుర్తయులేనిపాలతి
 కేలనరాలుకననాత్ముకేలసత్కథలతెరగున్యభిచారిణికినేలనాచారవ్ర
 తములుమరినరునేలదూర్మార్గునకునుమేటిసఖ్యక్తులలమోటుమొద్దుకే
 లబధిరజనునకునీకథాప్రాధియేల॥తా॥౨౧॥గోవులువంజైనగోపాలునే
 రంబునరులుదర్జునలైననాధుతప్పపెండ్లాముగనుసైనపెనిమిటిదేతప్పు
 తనయుడుఖలుడైనజనకుతప్పబలముపరాదైనబలనాయకుసేతప్పతన
 యజారిణియైనతల్లితప్పవాజిరోగిష్టైనవరిచాతుదేతప్పమానతుదేత
 ప్పమదకరైననిట్టినేరంబులెరుగకనిజనాభిస్వేచ్ఛనటియింతురెప్పుడు
 సింధుశయన॥తా॥౨౨॥యానామలొనగమహానుభావులులేదుయానా
 ముఠీయప్రధానులంతిపంటలేదనుచుజెప్పరుగ్రామములరీతిపంటబంజిన
 నేరుపడదురంతివీడురిక్తుడటంచువివరింపరెవ్వరుధనికునిభాగ్యంబువి
 నుతిసేయుతమకులకాంతనేరములెంచజెన్వడుయితరాంగనలతప్పులె
 న్నఘనులుయిట్టితమతప్పులెరుగరదేమొకానిపరులనిందించుటకుమహా
 ప్రభువులంతి॥తా॥౨౩॥పుదరస్తుడగుచుసంపదదెచ్చుకోలేదువెడలువేళ
 నుతనవెనకరాదుకోటిధనాభ్యుండకూటివాడేకానిమంచిపశిండిభక్షిం
 చబోడుధనముసంపాదించితానునిక్కుటకానితినజెంతిపోగుజేసినధ
 నంబుకలసొమ్ముభూమిలోపలనుభద్రముజేసిఅర్థికోటులకివ్వనట్టిధన
 ముకడకురాజులకొనొతస్కరులకొనొమధుయొసంగదెపరులకుమక్షి

తా. డి. కొ. ౧. ౫.

కములు॥ తా॥ ౨౦॥ జగతిలో పలను బీజన గొట్టునరుడుంటు బిచ్చగానికిము
ష్టి బెట్టలేడు తానొసంగకపోతే తగుమంచి దేకాని యితరులయీవినహిం
చలేడు నెరదాతనన్ని ధినిలచికొండెములు జెప్పుచునుండు తనసాముభా
యినట్లు కార్యభంగంబైనకడుసంతసిల్లును ఫలమొందజూచి మిక్కిలిగనే
డ్చు పృథివియందునన్నిటిపాపిష్టివాని నగ్నిపాలిటికంటకుడనగవచ్చు॥ తా॥
౨౧॥ ఒకసారి నీనామముచ్చరించినవాని కఖిలార్థలభంబులబ్బుచుండు ని
ముషంబునిన్ను వర్ణించినవానికి నుర్వినిగ్లు సాయుజ్యపదవి క్షణమైననూ
దయనిశ్చలముగా నీకథల వినువానికొదవు జీవనపనంబు నరగడియైనసీన్మ
రణజేసినవాని కలుషంబులెల్లనిక్కముగదొలగు గానపలుమారుభజి
యించుమానవులకు కోరుకోర్కెలు భువి నెనగూడుటరుదె॥ తా॥ ౨౨॥ నీప్ర
భావంబు వర్ణింపజాలునేవేయి శిరములుగల యాదిశేషుడైన నీమహా
త్మ్యంబులెన్నికనేయగ్లు నేపరగచతుర్ముఖబ్రహ్మయైన నీమూర్తిగొని
యాడనేర్చునేనకలదిగీ శుతైనను తాపసేంద్రులైన నీపురాణములెంచ
నోపునేసురలకు నెల్ల విభుండుదేవేంద్రుడైన గాననావంటిజనములు పూ
నిపొగడ గలరె నీచుక్కాక్షంబు గలుగకున్న॥ తా॥ ౨౩॥ యరుమణితా
టంకయుగరుచుల్ మృదుగండ తటములపైధూకి తాండవింప పూర్ణ
చంద్రాననస్సుటహాసచంద్రికల్ దిగ్విలయంబున నీటుమెరయ భర్మ
మణిస్ఫూరత్పతకనరాఖిలు కరికుంభకుచపాళి కడుచలింప నతులితజం
బూన దాచ్ఛాదవద్యతుల్ కటిమండలంబున గ్రందుకొనగ రహించె
లువొందు భీష్మక రాజసుతను కాంచినంతస మొంచుదు వంచితముగ॥ తా॥
౨౪॥ రశికత్వమెరుగని వసుధీశుగొల్పుట చదువేమనరకసభకుజనుట
కతలేనీసేదీకంబుతోమెలగుట వంటకమునుతానె వండుకొనుట భవ
నంబువిడిపించి పరదేశమేగుట సరివారిపంచకు సరిగిమనుట చైజాచి
యోమహారాజనియడుగుట భార్యనుతానెడబాసియుంట ఇట్టికష్టంబు
వెడలించి యలనుజనుట యాప్తితార్థంబులిడు దాతపీవెకాదె॥ తా॥ ౨౫॥
ధనికుడై యాకిచ్చినవాడె నెరదాత కలిగిలేదనువాడు కష్టలోభి నైరు
లకెదిరించువాడె శూరుడుపోర జొరకపారినవాడు పిరికిబంటు సభను
కంపములేక చదువువాడార్యుండు నడదినవాడధమాధముండు వినయో
క్తులాలకించినవాడె సరిసుండు విగ్రహించనివాడు వెట్టిచెనటి నిన్ను
భజియించువాడు సంపన్నుడరయ జనులదూషించువాడు దుష్కర్ము
డ౧॥ తా॥ ౩౦॥ ఆశీర్వాదవాడు సతీసత్యసంధుండు కల్లలాడినవాడుక
ల్మషుండు చెలగిబ్రహ్మంబుగాంచినవాడు ఘనయోగి వంచించువాడు

కేవలజడుండు నాలుబిడ్డలుగల్గియలరువాడు యతిమతుండు తగవులెల్లను దీర్చదగువాడువ్యవహారి దిద్దనేరనివాడు మొద్దుమోటు పాలుసీరేరుపరచమరాళమనగి పుణ్యపాపంబులరయుచు బ్రోవుజనుల॥తా॥30॥ కమలమరంద పానముతుమ్మెదకుగాక సరసిగృమ్మరుదంతి కెరుగనగునె పాలునుసీల్లేరు పరచునంచకుగాక సలరుకొక్కెర నేర్పుదెలియబడునె మధురోక్తులాడు సౌమ్యతకోయిలకుగాక సలవాయసములకు సలవియగునె యలరుపించుమువిప్పి యాడబిడ్డికిగాక నితరపుల్లుకు చమత్కృతులుగలవె సరసులకుగాక మీభక్తి సరణిదెలియ తరమె యరసికులజగత్రయమునందు॥తా॥31॥ అచారహీనుడై యల్పసాంగత్యంబు సేయుచు కవులదూషించువాడు యిదిపాప మిదిపూర్వమేమియెఱుంగక జారచోరత్వంబు సలుపువాడు తనజోలిదలచని మనుజుపైనిష్కారంబుగా కలహంబొనర్చువాడు పరభామినుల మాతృభావంబుగా నెంచ కనవట్టినిందలుగట్టువాడు సరకములజెందుగాక పామరజనాళి కెలమిసాయజ్యపద్ధతు లెట్లుగల్గు॥తా॥32॥ అతిధికి తనపట్టెడన్నంబు బెట్టిన వాడిపుణ్యముడెప్పు నశమెజగతి నాకొనివచ్చిన నన్ధితుష్టియొనర్చు నరునిధర్మములెన్న దరమెభువిని తృప్తిగొనివచ్చు నన్ధికింగయిచ్చిన నతనికిసుకృతంబులతీశయ్యలు సన్యాసులకుభీక్షనల్పిన నక్షత్రమండలపర్యంతముండుకీర్తిగాననిలువంటిజనులు లోకంబునందు భవదనుగ్రహపాత్రులై ప్రబలుచుండు ॥తా॥33॥ ఘనతాపకముకూపమునుధననిత్యేపమును బ్రహ్మసంస్థాప్యమును సురాల యంబునారామముద్యత్కృతియనుసరి సంతానతతులు నాచంద్రతార కముగ శాశ్వతకీర్తి గలదనిగావించు! యందులో నెన్నిక కెక్కుచుండ పద్యంబుచెడని సంపదతక్కినవిశిఖి లంబులుగా నిశ్చయార్థమంద్రు గానవివరించిభువిని సత్కవులచేత కవిత జెప్పించి విఖ్యాతిగాంచవలయు॥ తా॥34॥ తమనామధేయామృతముభక్తిగ్రోలగా వెలసలనాటుక గలుగుఫలము మిమ్మునతులసీదళమృలబూజంప చెలగుకరంబుల గలుగుఫలము నీలిాసంబులన్నియు పెడ్డజూడగా చెలువొందుకన్నులు గలుగుఫలము నీదుకో వెలమిట్లు నెదిభక్తిదిరుగగా నలరుపదంబులుగలుగుఫలము నర్థిభో నీకు నర్పించునదియె ఫలము సద్గతులుగోరువానికిజన్మఫలము॥ తా॥35॥ కస్తూరిపరిమెళ గంధంబురసికాంగ సలకుగా కెద్దు మొద్దులకునేల మల్లెపూవులపోకు మంచిచక్కని భామినులకుగా కెడ్డెమోటులకునేల సాంబ్రాణిధూపవాసన రసజ్ఞతగల్గు పొలతికిగాక దున్నలకునేల చౌశీతిబం

భద్రసంగకేళీప్రాధానిలనకుగాక నెంజలకునేల నిలనుమీచరితములు
భక్తులకుగాక పాపకర్మలకేల ప్రపంచమందు॥తా॥32॥ బురదనుకుమ్మర
పురుగుదేహమునంటి నీకగృమ్మరుచుండు నేర్పుగల్గి సంసారమునపాప
జాలంబునొందక సత్యపుత్రబాంధవ సహితుడగుచు సకలజీవములందు
సత్పరుమాధికి చిత్తంబుతో గుణశీలబుద్ధి నరయుచువడ్వర్గమణచి
నుజ్ఞానంబు మెరియగా శాంతనమేతుడగుచు శావ్యామందున కడుమో
హ బద్ధుడనగరాజయోగియతండువిరాజితముగ॥తా॥33॥ తల్లిదండ్రుల
యాజ్ఞదప్పక నడిచుచు తనయుడుతనయుడుధంజియందు జననిజనకుల
కుపచారంబు జేసిన పుత్రుడుపుత్రుండు భూమియందు మాతృపితృలకు
నెవ్విధి తృప్తియొందునుతునుతునుతుండునీతోడియందు అంబతాతలకు
దాయాదుల మ్రోక్షింకొమరుడుకొమరుండుగోత్రమందు మానవులుమె
చ్చునూనుండునూనుడంపు గురువునీవనిధి డయ్యుచుకొడుకుకొడుకు॥తా
34॥ పాపాత్ముడగువానిపాలికిబోయిన చెడజూచుగానిరక్షింపగలడెనర
సంబు లేనిదుష్కరులె తేజీనావంబింబుగానిమన్నిచగలడెయింగితంబె
రుగనిహీనాత్ముడొకడు పరువుచిచారించిపనులగడె దానధర్మములేని
మానవునడిగిన లేవనుగానిపాలించగలడెగాననిలువంటి దుష్టులకధలుడె
లసి ధక్తినినుగొల్చుజలకుముక్తిగల్గు॥తా॥రం॥ దూషించిభాగ్యవంతు
డువరాలిడుకంటె కడుపేదయిచ్చినగవ్వమేలు సాధించిభక్త్యభోజ్యము
లుబెట్టుటకంటెకరుణతోబోసినగంజమేలు గొప్పసేయకొనంగుకుప్పడం
బులకంటెగురినిచ్చకొల్లులుగుడ్డమేలు దెప్పుచుబియ్యంబుపప్పులొడ్డుట
కంటె సాంపాండుపిడికెడుసోలమేలు తెలిసియునువంటిసూర్పుల గొలు
చుకంటెనిటముంగిటనిడుములనుంటమేలు॥తా॥రం॥ చురితాత్ములకు
జేయుసరసంబువిరిసంబుకడుకష్టభృతలకలిమికొలిమి మాపదలిడువేశ్య
రూపంబుపాపంబు కులనామగుండగుకొడుకుదుడుకు జనులప్పుగొనిసె
యుచొకట్లుతాకట్లుననరక్తిగలుగనియాలు తేలుహితవేమియెరుగనియి
ష్టండుకష్టండు మిగులనుఖించనిమేనుబోను ధరనునిన్నుభజించనిన
రుడుఖరుడు సతతసుజనాపకారనిశ్చలుడుఖలుడు॥తా॥రం॥ పరువెరుంగ
నివానిపంచజేరుటకంటె నింటనుముష్టత్తుకుంటెమేలుకష్టమెరుగనిపాప
కర్మగొల్పుటకంటెమనుబోతుచేదున్నుకొనుటమేలువిటభామినులజూ
చివెంటగృమ్మరుకంటెపరగరూపశిగానిభార్యమేలుపనిలేకబంధువీటను
విందుకొనుకంటె తావుననంబల్లిదాగమేలు స్వార్థకములేనిచింతలు స
లువుకంటెకుటిలములుమాని నినుభజించుటయుమేలు॥తా॥ర3॥పలు

గుపెరిష్టాముతో బాములుబడుకంటె సన్యాసియై చూత్ర జనుటమేలు
 నుపకార మెఱుగనియూరనుండుటకంటె మానవుడడవిగృహ్యురుటమేలు
 భత్యమివ్వక అప్పుప్రభువునొకరికంటె వంటకట్టియలమ్ముకుంటమేలు
 స్యభామలజూచి యల్లరిబడుకంటె చిరపతివ్రతపాదసేవమేలు పాపపు
 ణ్యంబులెరిగిప్రపంచమందు చెలగిదాసులుమిమ్ము భజియింపవలయు॥
 తా॥౪౪॥ ధరప్రసిద్ధికి నెక్కుతనయుడొక్కడెచాలు కులనాపకులు పెక్కు
 గలుగ నేల భవిష్యవాసనగల్గుపుష్ప మొక్కటెచాలు పరిమళించనిసుమ
 ప్రకరమేల మొనగల్గుచక్కనిముత్య మొక్కటెచాలు తుంవులాశ్శృపదై
 దుగంపలేల వైరికియెదిరించుశూరుడొక్కడెచాలు పిరికిపారుననాధిబృం
 దమేల గాననీవంటిదేవుడొక్కరుడెచాలు వేడ్కలోసగని చిల్లరవేల్పు
 లేల॥తా॥౪౫॥ తల్లిదండ్రులుసాంప్రదాయకులైనను యిలబద్ధినుంతు
 డై వెలయకొడుకు తల్లిముత్తవ్వలుసంతతపతివ్రతలైన కూతురునుగుణి
 యైకొమరుమిగులు గురువునుజ్ఞానబంధుప్రతిష్ఠికుడైన శిష్యుండు సరస
 తచేవహించునరవల్లభుండు సేర్పరియైచరించిన భటుడుజాగ్రతగల్గిప్రబలు
 చుండువిత్తువెంబడిచెట్టుతావృద్ధిసొప్ప కరిణిమీకృపచేభక్తుడెరుకనొం
 దు॥తా॥౪౬॥ శీతనన్యాయంబుచెరిగొనిపోయినదశముఖుడెన్నాధిధర
 నుబ్రతికెపాలుసాండవులకుపంచియివ్వకనుయో ధనుశెన్నిదినములుమ
 నియెజగతి ననుజనియాలిగ్గకొని వెళ్ళదరిమన వాలెంతకాలంబువసుధ
 నుండె పట్టాభిషేకశుభంబువిప్పుము జేరె కైకయేపాటివిభ్యాతివడసె
 ఘనులపేక్షించుకార్యభంగంబొసర్పు కుటిలజనులకు పుణ్యంబులెఱుల
 గలుగు॥తా॥౪౭॥ సభప్రతిజ్ఞనుహరిశ్చంద్రునబద్ధంబు పలికించెనేగాధిపతి
 బూని అన్నతో రామునకవనిజనిమ్మన జాలెనేయావిభీషణుడుగదిసి ధ
 రపాండవులకుపాలకురురాజుతోజెప్పి యప్పించిరేభువి నెవ్వరైనపుడమి
 మూడడుగులప్పుడువామనునకివ్వ బలినడ్డగించెనేభార్గవుండు నలపి
 గానటిపనులు జేయంగవలదు కారణార్థంబుదప్పింపగలరెజగతి॥తా॥
 ౪౮॥ కడుపదార్పన్నె బంగారంబుతో కంచుదులదూగునా మోతగలిగి
 యున్న సింగంబుతో జతజెందునాసారమే యమునకుమార్దవమమరియు
 న్న సేనుగుతో సాటిబూనునా శూరబండికి నెంతచక్కని తెలివియున్న
 వజ్రంబుతో సరివచ్చునాతోడమె లైలకు తెల్లనికాంతిలెస్సయున్న నాక
 లోకమదెక్కడనక్కలేడ నల్పుడెటువంటివాడైననధికుడైన॥తా॥౪౯॥
 చైజూచితత్వంబుజెప్పి రోగముమాన్యువాడునిదానుండు వైద్యమందు
 సభమెచ్చసకలశాస్త్రములుప్రసంగించు వాడుపండితుడండ్రువసుధలోన

తాళరాగస్వర మేళనవర్షాది బరగునాతమవీణైపాటకుండు ఘనుడల్ల
సాసెదదనరీతిగాప్రబంధముగూర్చువాడుసత్కవిధర్మితి బ్రహ్మసుజ్ఞానియ
గువాడు బ్రహ్మహుండు భక్తివినుగొల్పునాతండు భక్తవరుండు || తా ||
గిం॥ ఆదాయమునులేని యప్పునేయగ రాదు పొరిగిండ్లపనిలేకబోవరా
దుమమతతోనాండ్రుమనసియ్యగా రాదుశిశువులతోచెల్లినేయరాదు
పగవారలనుజెరబట్టియుండగ రాదు గురువుతోవాదంబునెరపరాదు ఘ
నులుసత్కపులతోకలహించగారాదు చెలిగిభక్తులనుదూషింపరాదుంయి
టి మర్యాదలెరుగువాడిలప్రసిద్ధి కెక్కుచుండును మీభజనేచ్ఛవలన
|| తా || గిం॥ గురి లేకపిలువని కూటికిపోరాదు చెప్పనియొక ప్రాప్తునేయరా
దు తనసామ్యుపోరిగిండ్ల దాచియుంచగ రాదు పరభామినులచెలి
కరుగ రాదు నమ్మివున్నక మెట్టి కరుకన్వన రాదు జాగుల
తోపోండు సలుపరాదు నిష్కారణంబుగా నిక్కనన్వగ రాదు
తగవునధర్మంబుదప్పరాదుగనుకతలమీదతలచచ్చుకార్యమైన కానిపని
తానుఘట్టిగాబూన రాదు || తా || గిం॥ కలిగినాలుకకు సాఖ్యముగాభుజింప
నోరుగాదదిమోటవారుగాని అననిపరోపకారార్థంబుబలుకని నోరుగాద
డుగుసయిబారుగాని సభలోనకపులవానిరిమెచ్చిపొగడని నోరుగాదది
వాములూరుగానిసినామకీర్తనల్ నెరిభక్తు నెడువని నోరుగాదదిపట్టకా
రుగాని అనుభవసహాయసంస్తుతధ్యానములకుస్వార్థకముగానినోరునిర్జ
లపునోడు || తా || గిం॥ బలిచక్రవర్తితోబరగుసాహసులన్న వామనుసమ
విప్రవరులుగలరుగిశర ధాత్యూనితోతగుదాతలున్ననుపరవస్థిమినుంటి
వారుగలరు దుర్యోధనునివంటిదొరియతారుంకినాకర్ణునివంటినొకర్లుగ
లరుధిరకుశేరునివంటిధనవంతులుంకినా చంద్రశేఖరువంటినీఖులుగల
రుజగదీశునులున్న వారికితగినవారు మున్ను వారు పుతలెనిపునున్న వా
రు || తా || గిం॥ గతిలేకనడుగుటకన్వంబులేదన్న నింతకంటెచుకప్తమండ్రుబు
ధులు నెరుసామ్యుగొనెడువాడొకదొంగి యవిజెప్పకనుచెచ్చువాడంత
కంటెదొంగిపరభామినులకోరబడువాడునన్యాసి కఠినమానసుడంతకం
టెజోగియెదటిమేల్ జూచినహించకున్న నుకీడు కల్లలాడుటలంతకంటెకీ
డుదురభిమానంబుగల్గితాదొడ్డతనము కొంచమెరుగనివాడతివంచకుం
డు || తా || గిం॥ గురుకటాక్షిముగోరునరుగుగుణాధ్యండు చమపుకేర్చినవా
డునజనుండు కవితారసజ్ఞతనువాడుసరసుండుకృతీవహించినవాడుకీర్తి
శాలికటకటపడువాడుకడుపువ్యవంతుండు పరువెరిగినవాడుధరభునుం
డుచతురంగబలసమన్వితుడునరేంద్రుండుసామూయవేద్యుండునవనిసు

రుడు సాముగడిడిలు జెప్పవస్తాడతండు సాధుహితబుద్ధిసీదాసచక్రవర్తి తా
 ౧౬॥ నీకంటె వేల్పులులోకమంతెవ్వరు నాకంటె శుష్టజనమ్ము లేరు నీకంటె
 సత్కృపాన్వితచిత్తులెవ్వరు నాకంటె నిర్గయోగ్నతులు లేరు నీకంటె రసి
 కులెన్నిక చేయ నెవ్వరు నాకంటె నరసికనరులు లేరు నీకంటె ఘనులు వర్షిం
 చగా నెవ్వరు నాకంటె ధరణి నాధలెవరు గాననీపండిరక్షకుల్ గలరె తె
 లియనిలను నావంటిదీనుల నేలుదొరలు తా॥ ౧౭॥ పగడంపునిగనిగల్ చిగు
 రాకుననురక్తి నలరె మనీమె త్తనడుగుదోయి కెందమ్మిచాయలనందంపు
 గూర్చులదనరె మనీమె పాదద్వయంబు తరుణమైయరుణవిస్ఫురణమై మృ
 గళకరణమై వెలయునీచరణయుగము దరశితకౌటికేతనపంకజాంకుళే
 హలమత్స్యరేఖాంగితాంఘ్రియుగళిసంతతముధక్తినిశ్చలతనెంతు బ్రహ
 తులొనరింతువర్ణింతుబ్రహ్మతీంతు తా॥ ౧౮॥ హరినిన్ను భజించునాత్మ
 యునాత్మయు చేర్చి మొక్కొనరించు శిరము శిరము కడు వేడ్క నినుజూచుక
 న్నులు కన్నులు రహినిన్ను వర్షించురసనరసన హరినిన్ను పూజించుహ
 స్తంబుహస్తంబు దయనీవు పోషించుతనువుతనువు గుడివడతీగణెందు
 నడుగులు నడుగులు పృథ్వివిస్మృతించు పేరు పేరు చక్రధరమిమ్ము మెడివినచ
 నుపుచదువు స్వామినినుగొల్చుధృత్యుధి జన్మజన్మ తా॥ ౧౯॥ సారెనారెకు
 నిన్ను కోరి వేడినగా మాటాడ వేమిసీమాద్యమేమొ పలుమారుహరి
 యనిప్రాణించి బలచితే పలుక వునీకింతబధరమేమొ వేమారుమాధవవిన
 తించితేనీదు దర్శనమిడతాత్పర్యమేమొ అనిశంబునీదుకథానివర్షించి
 తే భక్తునిపోషింపభరమేమొ జయజగన్నాథుడను పేరు స్వార్థకముగా
 నుత్తరముజెప్పకుండుటనుచితమగునె తా॥ ౨౦॥ పండు వెన్నెలజాలునిండు
 చందరుడేలు నవ్వుమొగంబును నవ్వుటిలగ మేల్మీబంగరుటీకు మెరుపు
 తీగెవరాకు చక్కనిమైజుకుపిక్కటిలగ తక్కుటంబుల మోతతలిరుటా
 కులలేత మెత్తనియడుగులనత్తమిల్ల నల్లచీమల బారునాగుమయ్యనూ
 మారు గులికెమరూగారుకొమరుమిగుల నిచ్చజగములుమన్నించులచ్చి
 కడలిమించిబుట్టుటగాంచివరించితొర తా॥ ౨౧॥ తొలకరిమించుమించుల
 వంచనమొలొనరించుపుత్తడిమేనిసంచమెరయ తక్కుమెరుగుచెక్కు
 లుచుక్కనలు సేయుకలువలు గేరుకన్నులు వెలగగ నిగనిగ నాడునన్నియ
 కప్పలెటుల నొప్పుమెప్పుగుగొప్పుకొప్పులమర చుట్లువట్రువనిమ్మపండ్లు
 మేల్మీపండిగిండ్లుగుత్తపుపాలిండ్లుదనరసాగసువగగుల్కుగోపికాసుం
 దరులను తగులుకొనికేళినల్పువీతలుగణింతు తా॥ ౨౨॥ తరముగానలు
 వంటిధైర్యగుణంబున కొమరొప్పుబంగారుకొండయనగ పృథివినన్యల

కెల్ల భేదింపజాలని గాంభీర్యమననుసాగరుడనంగ నర్థించు ప్రజకు కామ్యార్థంబులొనగూర్చు సరణిచేకల్పభూజంబనంగ దీనులదార్పిద దేవతనదలించు మెప్పుందువరహాలనుప్పయనగ వెలసితివిభక్తులను బ్రోచువిభుడవీవె మించునీకీర్తిభరినన్నించదర మె॥ తా॥ ౬౩॥ గజరాజవరదపంకజనాభలోక విఖ్యాతనారదసామగానలోల దీనపోషకవాసుదేవలోకశరణ్యుండ నందనదివ్యసుందరాంగరవికోటి తేజపారావారగంభీరకరుణాలహలసద్గుడగమనహరిజనార్దనసంతతానందపర మేశ కాంచనచేలస్సగ్రామభీమమహితకొస్తుభిమశి భాసమాననక్షు యాదవాన్వయదక్ష ప్రహ్లాదరక్షు॥ తా॥ ౬౪॥ అన్యవీర్తముమీదనతివాంఛగలవాడు ఇతరాంగనలకాననెసగువాడు యాచకద్రవ్యంబులటమరించెడువాడు శృతులకిచ్చు ఫలుంబుజెరుచువాడు రచ్చగుబిలిపించి రద్దిబెట్టెడువాడు అన్యాయధర్మంబులాడువాడు కృష్ణభక్తులగాంచి గేరుచుండెడువాడు మించిన జనుల దూషించువాడు పాణికోటుల బాధించు పామరుండు యమునిదూతలచేబహుశ్రమవహించు॥ తా॥ ౬౫॥ ఇల దైత్యవసుతుడునీ కెన్నిదక్షిణలిచ్చెకరినాధుడేవాటికనకమిచ్చె కలహశనుడుమానికములెన్నినీ కిచ్చెహల్యసీకేమగ్రహరమిచ్చె ప్రాపంచియునుతనీకేపాటిపనిజేసె శత్రుసోదరుడెన్ని శాల్యలిచ్చెఛిర్మరాజుమలెతధనంబాసంగిరిపాంచాలినీ కేమిబహుమతిచ్చెపీరలందరు యేమిచ్చినారు చెప్పునకరుణలేలితెవారబంగారుతుండీ॥ తా॥ ౬౬॥ గోపాలదేవనాకోరికలొనగూర్చిరక్షించు రక్షించు రాజహాని వసుదేవతనయనానాంఛలుదయచేసి పోషించుపోషించు భువనజనకరింగ నాయకమనోంధములునీడెచ్చె మన్నించుమన్నించుమందహసలంబుజనాధిపాదభిలాషలొసగుచు కరుణించుకరుణించుకలుచు హరిణవిర్మలంబైన్వై వల్యనిత్యపదవి నైభవములిమ్ముపాదసేవకుడనుమ్ము॥ తా॥ ౬౭॥ సంతతంబునునీకు నెంతచుట్టమోయింపుకోగజరాజునేలిగావు పాంచాలినీకునేవాటిబంఘగురాలొ మెచ్చిఅక్షయవల్యలిచ్చినావు యావిభీషణుడెన్నికై ననెచ్చెలికాడొ కరుణతోమన్నించికాచినావు నీకై తయిప్పుడోనిరు బేదయగుకుచేలునకుసంపదలిచ్చిమనిపినావు సంతసంబునుమీపాదజలజయుగము దలచుభక్తుడనట్టిబాంధవుడగానె॥ తా॥ ౬౮॥ గాత్రంబులోజీవకళలేగుతరిసదు పుణ్యవతారంబుబాగు మనతడుక్షణములోపలనునీసన్నిధినివసించుకాలదూతలచేతకష్టపడకు అనందమున నిన్ను ధ్యానించుమనుజులనుకృతమేమనవచ్చుశుభచరిత్రముక్తినిన్నుదలంచుభక్తులకేగాక బాధలేమియుగల్గినీధరిత్ర సింధుగంభీరవినుబ్రశంసిం

చనట్టి శుంఠలకు నెల్లగలదెన్నై కుంఠపదవి తా॥౬౯॥ కమలలో చననీపుగన్న
 త్రిగ్విమాను దయ నేలు శ్రీదేవి తల్లి మాకు నీ దాసులందరు నెనరై నచుట్ట
 లు కేవలకరుణమిక్కిలివ రాలునికటాక్షంబువర్షించగాజగమంతసేవగుచె
 లిమియన్నోదకంబు మేటితొరక నామ మేమాకుఘనవిద్యభవదంఘ్రియుగ
 స్తోకభక్తితపము పుణ్యమానసులర్పించుపుష్పచయము పాతకవ్యాధుల
 కుమందుప్రజలకెల్ల తా॥౭౦॥ ఘన బాహుశక్తి వ్యాఘ్రముదృంఘగావచ్చు
 నురగేంద్రాకంధరమై తనచచ్చు బాలబాహుపిశాచాలగొట్టగవచ్చు జనుల
 వ్యాధులగుడర్చంగవచ్చు చాలావాలముజిహ్వనారగించగవచ్చు నుక్కు
 రంపము నెక్కిద్రోక్కువచ్చు శ్రమగల్గగానాగజము పైబడవచ్చుదయ్యా
 లపాతులదరునువచ్చు భూమిలోపలకాత్యబుద్ధిగల్గు వానిహృదయంబు
 కరిగింపవశముగాదు తా॥౭౧॥ దానధర్మము లేనివానికివిఖ్యాతివచ్చునే
 హైన్యంబుదెచ్చుగాక అనిలోనపారజూపినవాడుశౌర్యంబు జెందునేలా
 ఘవ మొందుగాక తగవునపక్ష పాతంబుజెప్పినవాని కొప్పునేపుణ్యంబుద
 ప్పుగాక సభలోనకవులవగచననేయు వాడు సుజ్ఞానియైతగు నెయజ్ఞానిగాక
 పుడమినిటువంటివారలుభూకీర్తి యుతు తెమిక్కిలియవివేక మతులు
 గాక తా॥ ౭౨॥ సీనామమంత్రంబు నెరిభక్తి నొడివిన వానికివెలలేనినై
 భవంబు మీపాదయగుళింబు పాపనిదలచిన సతనకిమోక్షమున్నతి
 లభించునీవిగ్రహమునిజభావంబులోపల నెంచినమనుజుండుగాంచుశుభ
 ము సీభక్తకోటిపై నెయ్యంబానర్చిన నరునకుకోరినశీరులుగలుగునుద
 యమధ్యాహ్న సాయంత్రముచితగతుల నిన్ను భజించువానికి నిత్యపద
 వి తా॥ ౭౩॥ మనసకాలంబునీస్మరణవీడనుగాని యనసానమునమాం
 ద్యమందునేమొ యత్తరికింకరులతీకోపమునవచ్చి పవంచకముదీనేటి
 వేళ్ల వాతపిత్తశ్లేష్మవగంబుదవులుచు అలవిగాక నుదేహమందునలుకు
 బుట్టియాపదలనప్పుడు నాలుకతోనిన్ను దలతునో బాధలదలపలేనెలప్పు
 టికినేభజింపలేనిప్పుడేను నమ్మిపరియింతునీదు నామమ్ముమదిసి తా॥౭౪॥
 పంచభూతాదిసంబంధిహాదేహావిసర్జనమందునేనమయమందో తెలియ
 లేదిపుడుబొందికియండ్రునూరేండ్లు నిదినిశ్చయంబుగా నెన్నదగదు త
 రుణమందోవయసుతనమునోముదిమినో గ్రామమందోలేక కాననమునె
 జలమందోబాటనోనేలసన్నిధియందో దేహివీడుటలెల్ల తేటపడదు ని
 జముమృత్యువుభ్రువినిమనీషియైతె నరుషుబ్రతికుండు నెడమిమ్ము నెరుగన
 లయు తా॥౭౫॥ జనులుప్రాతఃకాలమునసేదుగుడిచుట్టు దిరిగినమిక్కిలిశిరు
 లుగల్గుమధ్యాహ్న వేళసీమముతోనివేదనలర్పించిననుగాంచనలరుశుభ

ము! సాయంతరమునదర్శనము జేసిభజింప । గోరినకోర్కెలుకొల్లగును।
 భోజనానంతరంబుల రాత్రిపగటి నెల్లప్పుడు ధ్యానింపనొప్పుఫలము। కృష్ణ
 మాధవగోవింద కేశ వాది నామకీర్తనలాత్య నెన్నంగవలయు॥తా॥౭౬॥హ
 రినిన్ను మదినిసంస్కరియింపద్విజకోటికన్న దానము జేసినట్టిఫలమువరనిత్య
 పక్షసంవత్సరోత్సవములు। గావించువానికిక్రతుఫలంబు। దక్షిణతాంబూ
 లతతులుసమర్పించు। వానికిగల్గుకై వల్యపదము। కల్యాణరథకౌతుకములొ
 న్చిన। వానికలరునునై కుంతనిలయఫలము। సంతతంబునునినుచి త్తజలజ
 మండు। కీర్తనలసంతసిలగమిక్కిలిఫలంబు॥తా॥౭౭॥మరితాభుజించునమస్తవ
 స్తువులు। శ్రీహరికర్పణము జేసియలగువాడు। తా నెనరించుపద్ధతులన్ని మా
 ధవు। పనులుగాకనిభక్తిబరగువాడు। భువికప్పుభంగి నెప్పుడునోరుతాటించి
 హృదయోనినుభజించేటివాడు। దారాసుతాదిబాంధవులువిష్టునను। గ్రహ
 మునగల్గిమాకువ నెడువాడు। బురుదగ్రుమ్మరుకుమ్మరుపురుగురీతినిలను
 సంసారమందుండేమికోరత॥తా॥౭౮॥ధర్మకీర్తులుతప్పతరువునిత్యముగా
 సరిజేయెంచిగ్రుమ్మరుటమేలు। సంగోష్టగర్భికుగజన సేవమానుట। విగదెలసి
 నటించమేలు। పరదూషణములేక పరసతిగోరక। పగలున్నిద్రింపకుండగను
 మేలు। భార్యానురక్తుడైశౌర్యాదిశక్తుడై ధైర్యాదియుక్తుడైదనరమేలు।
 యిట్టిగుణములవర్తించినట్టివాడుననఘనిదానదాసుడైదనరుచుండు॥తా॥
 ౭౯॥మత్యంబునై వాఙ్మణిచ్చిసామకున్తుంచి తెచ్చిబ్రహ్మకుశృతులిచ్చినా
 వు। కూర్మంబునైతడికొండయెత్తిసురలోలలంగగానమ్మతంబొసంగినావు।
 కిటివైహిరణ్యాక్షుగీటణించిధర్మి। యెప్పటివలెజేసియొప్పినావు। నరసిం
 హమూర్తివై గరిమశత్రునిడరికరుణతోప్రహ్లాదుగాచినావు। వామనాకార
 భర్గవ రామరామ। చంద్రబలశాద్ధలికిదశస్వరూప॥తా॥ ౮౦॥ సకలప్ర
 పంచపోషకసమర్థుడవీవే! ఘనులునీకన్నలోకమునగలరె। శరణాగతుల సే
 లుబిరుచువహించె। దొరలునీకన్న నిద్ధరనుగలరె। సర్వాగమామ్నాయ
 సంస్తుతాఘ్యమహానుభావనీకన్న నుపరులుగలరె। దేవదేవనదాప్రభావనీ
 కన్నను। నర్ణింపనితరదైవములుగలరె। పరువు మర్యాదగలవాడవరయనీ
 వు। నన్నురక్షించు త్రైలోకీకన్నగలరె॥తా॥౮౧॥ దరిలేకభువిసబద్ధములుబ
 త్తితిగానిబహుధర్మవాక్యముల్ బలుకజాల। ధరస్థిఫలవిఘాతములు జేసి
 తిగానికోర్కెలిష్టులకొనగూర్పజాల। పరిధనంబులకానపడుచునుంటినిగా
 ని। వసుమతీదాసంబులొసగజాల। కార్యవిఘ్నమునర్చగాసమర్థుడగాని
 కార్యంబుకడతేచ్చిగడపజాల। శోయజాతాక్షి సేనెంతొదుర్జనుడను। సేరిమె
 న్నకనన్నుమన్నించుమయ్య॥తా॥౮౨॥ధరణిలో సకలయాత్రలు సేయగావ

చ్చుగంగాదినదులమునుంగవచ్చుతగుమహానిష్ఠతోతప మొనర్చగవచ్చు,
 నట్టెచు కలతె క బెట్టవచ్చుసకలశాస్త్రములకాశయమునెల్లగవచ్చుభు
 వినియజ్ఞములన్ని బూనవచ్చుబహుపదార్థంబులుపంచిబెట్టగవచ్చు. నింపు
 గావ్రతమాచరింపవచ్చునుల్లమితరస్థలంబులనుంచవచ్చు చెలగిమీపాద
 ములయందుజేర్చుటరుచు॥తా॥౩॥వీనులనీకథల్ విసగల్గితేచాలుభువికుం
 డలమ్ములుబూనినట్లు శిరముసాష్టాంగంబుజేసియుండితేచాలు పెద్దకిరీ
 టంబు బెట్టినట్లుహస్తయుగ్మముతోడనర్పించితేచాలు వెలలేనిమురిక్షిలు
 వేసినట్లుకంఠంబుమెవ్వనీకథలుబల్కితేచాలు మించినరాలుధరించినట్లు
 స్వామినినుగొల్వసకలభూషణములవియె అన్యముగుసాములేదయాలవా
 ల॥తా॥౪॥దండంబుదండంబుపై వశిఖామహాజోహరుజోహరుసుందరాం
 గశిరణుశరణుమహానిశాచరభంజన మ్రొక్కి త్రొక్కితిమునిజనాభ్యుతి
 శినమస్కృతినమస్కృతీసీకుగోవింద సాష్టాంగ సాష్టాంగసరణిక్ష్మ అనఘ
 నందనమునగదనము జేతుము రాణియంజలియాజలియబనయనదయనుర
 ఙ్గింపరక్షింపతండ్రితండ్రి దెలసిపోషించుపోషించుదేవదేవ॥తా॥౫॥
 హరియన్నమాతాన మొరవింటివొసకుహస్త్రీదుష్టహానినేస్తకాశాఅ
 టుకులుమెహమానమంద్రబోచితివికుచేయజెన్నటిసీకున్నేహితుండాశ
 రణన్ననభయంబాసంగవాసీకెత ప్రియబాంధవుడాయావిభీషణుడు
 కృష్ణాయటంచుబల్కిననలివీచినీకు ప్రాణదినెనరైనదాసురాలా నేనుప
 లుమూర్ఖుప్రార్థంపనీకుజాలి రాదనామీదవాదనీకరుణలేద॥తా॥౬॥దీ
 నులపాలినంతానద్రుమంబన్న శరణుగైకొనపు నీజాణతనమొ ప్రేమన
 రులపాలికామధేచువటన్న కరుణింపవేమనీగండ్రతనము భక్తులపాలి
 టిపశిడికొండవటన్న మొరవినవేమనీమొప్పెత్తనము నరులకు పెన్ని
 ధానంబనివేడిన ప్రేమజూడపు సేమబిగుసుదనమొ అలకించపునీదుగ
 య్యాభితనమొ ప్రియముతో నేలుకొనపు నీపెంకితనమొ॥తా॥౭॥లల
 నపట్టపుడేవిలక్ష్మియుండగచెంచు సుదతితగుల్కొన్న సాగసుకాడ మేన
 త్రయనువావిమానిరాధతోకేళి మొదిలివొనెరహూయలుకాడ భా
 ర్యతెల్లనురద్దిపరచనైననుగొల్ల నెలతలవలపించునీటుకాడ ప్రియమంది
 తురకింటిబిబినాంచాడిన వలచితెచ్చినముచివన్నె కాడ కులముస్థలమేమి
 జారబుద్ధులుగలట్ట యిలముటాకోరులకునుసిగ్గితెగలదె॥తా॥౮॥వా
 సుదేవ జగన్నివాసమాధవయంచు మొరబెట్టినానయ్య కరుణజూడు
 నారాయణ జనార్దనమురారియటంచుమనవిజేసితినయ్య నెనరుజూపుకే
 శవహరిహృషీకేశాచ్యుతాయనిస్మరణయొనర్చితిశిరులొసంగు గోవింద

గోపాలగోపికాహృల్లోలాయనివేడినానునన్నాదరించు। సంతతానందయు
తనిర్మలాంతరంగ। శ్యామలాంబుదనన్నిభకోమలాంగ॥తా॥౧౮॥ తళతళ
మెరయుచు స్తకకీటవ్యతుల్। ది క్కటంబులయందు తేజరిల్లు। మకరకుండ
లయుగమా కిక్కాంతులు। గండభాగములందుతాండవింప। ఘనతరంబై
నట్టికొస్తుభసుశుచుల్। వక్షస్థలబునవన్నెమీరి। డ్రుబైనజాంబూన
దాంబరదీప్రులు। కిటిమండలంబునగ్రంతుకొనగ। లక్ష్మీతోధాత్రితోడనీ
లావధూ॥౧౯॥ తోటిచెలువొందునినుభజుతునుదయాభి॥తా॥౨౦॥ తమత
ల్లియగుయశోదామోలగజ్జల॥ చెలుమోయనృత్యంబుచెలుపుదలతు॥
వేణీభరంబున వెలయుపింఛపుదాడ। మెరయుపనందుకూర్చినిగణింతు॥ భా
సురచూ క్తి క్కనభలనాపాగ్రమందునాధూకియూడుచిందులునుతింతు॥య
దుడి భకులగూడినుడమునోనటియించు। లీలావినోదంబుచాలగొలుతు
వేడుకలుమీరసిశిశుక్రీడలెల్లదలచుచాకిరెమో గుంబుగలుగుటరుదె॥తా॥
౨౧॥ దీనుపెనెటినాదిక్కునీవనుకుంటి॥ తను మవేడితినంటితమ్మికంటి॥మ
రచియుచొ టిజన్మమున నేనెటు॥ ముడితప్పు డేసెనెగొంటరుమకంటి॥ కేళవ
నాకింటికి కెప్పనీవంటి॥ నాదుదేవుడవంటి నన్ముకొంటి॥ కొమకుచక్కె
రవింటియొడయుడంచునువింటి॥ సతతంబుముక్కంటిసఖుడవంటి॥ వసుధ
పూతనరక్తి నివినుపుచంటి॥ పాలుగ్రోలివధించునేర్పరినటంటి॥తా॥ ౨౨॥
పలుమారుబిలచిరపలుక పుచాలెప్పన్లు॥ చూరబుచ్చిననుచోరతన మొపే
మారునటకురావేయ్యమద్దులు॥ పడగూల్చినట్టిసీప్రభతన మొ నెనరు
తోమనవికొనెపుకాకిగునిడగల్గుద్రొక్కునీదుకుతున మొశిరులిడెన
న్నురక్షింపపుష్పిండున॥ గొల్లభామలగూడప్రల్లదన మొసికుభక్తులయం
దుపరాకునేయిభక్తిభీయించరానట్టిడవిగాదె॥తా॥౨౩॥సిద్దివ్యతరమైన
పాదాంబుజంబులుకడభజియించుభక్తుడచుగాన॥ సీనామమంత్రాబునే
నుసద్భక్తితోవర్షించునట్టిసేవకుడగాన॥ సీమక భావశినిర్మలాత్మకుడనై
నొడివెడునట్టిభృత్యుడచుగాన॥ సీసేవయోప్రొద్దునత్యసంతోషినై॥ సాంపు
నజేయుదాసుడచుగాన॥ ముట్టినాయెడదయలేనిపేతువేమి॥ చెప్పవిదినా
కుజూడవిచిత్రమయ్యె॥తా॥౨౪॥శేషాహిశయనరాజీవలోచనభక్తి॥ మం
దారభూజగోవిందకృష్ణునిక్షీదగమనపాపవిదూరనిఖలేశ॥ గురుదరహ
సనైకుంత నాసాఘనయోగివరదజగన్మోహనాకార॥ వాసవవినుతపావన
చరిత్ర॥ కాంచనచేలసంగరదైత్యసంహార॥ కారుణ్యసాగరగానలోల॥ శా
ర్ఙ్గాఖడ్గదాశంఖచక్రహస్త॥ కింబుకంధరసకలలోకప్రళస్త ॥తా॥౨౫॥
యేలరాయంతజాగేలరాముద్దుల॥ బాలరావయ్యగోపాలకృష్ణ॥ మేలురా

పంతంబుజాలురానగ్గుణ జాలరాజేంద్రగోపాలకృష్ణ జోలురాయాణి
ముత్యాలురాచోకట్ల జాలురాసీకుగోపాలకృష్ణ పాలురావెన్నలుగ్రోల
రాదగుపగ్గడాలురామోవిగోపాలకృష్ణ యాలుశిరిబొల్లిగద్దయుడాలుక
డలివీలుదొరదండములుపడివేలునీకు॥తా॥౯౬॥ యిందరాకడుపూజలం
దరామనృధానుందరాకారగోవిందకృష్ణశ్రీధరామేరుధరాధరాంచితధై
ర్యరాధరాధరామృనేజోధకృష్ణజల్లరాకృపయస్య మొల్లరామరినీకు జెల్లు
రాణీకురేపల్లకృష్ణ మేటిరాయెవ్వరుసాటిరాబ్రోవనే పాలురాసీకుగోపా
లకృష్ణభళిరనన్నలుకొంగోపాలకృష్ణ బంధుగురుదైవమీవెగోపాలకృ
ష్ణ॥తా॥౯౭॥ జగదేకవీరసీసగుమోముజూపవు చలమేలనామీదజాలిలే
దోపద్మాక్షునీపాదపద్మముల్ జూపవు అధింపనెనరించుకైనలేదో ఘన
ముగానీదుదర్శనమిడవేమీనాళిలిపుట్టువున జేయుఫలములేమో భక్తుడ
వినునీవుభయపడవద్దనిశ్రీధరనన్నురక్షింపవేమో సామియందాకదలతు
నేనేమిసేతునీకటాక్షంబురావలెగాకనివును॥తా॥౯౮॥ గజరాజవరదనీక
న్నదాతలుమాకుగనుపడలేదులోకమున నెవరు ఘననీలవర్ని నాకన్నదు
రాత్ములుగనుగొనలేరుజగంబునందు అనఘనీకన్నమహానుభావులుచా
లిపరికింపలేరుప్రపంచమందుకమలాయతాక్షనాకన్నకిరాతెకుల్ పూని
కాంచగలేరుభూతలమున గాననీనాటివేల్పులుగలరెజగతి నహహనాక
న్నదుష్టులెంచెనగలరె॥తా॥౯౯॥నిండుచందురుగేరునీదుముద్దులమోమా
కడుతమ్మిరేకులుకన్నుదోయిశంఖసన్నభమైనచక్రనికంఠంబు గజపా
స్తములఁజూలుఘనభుజములు కెస్తుభమణిదీప్తిగలపీనవక్షుంబు శ్యామ
లాంబుదచ్ఛాయసదృశతనువుఅరవిందతుల్యములగుమృదుపదములుత
గుమల్లెమొగ్గులుదంతపంక్తిదనరిచెలువొందునీదుసౌందర్యమహిమ గని
భ్రమించుటలరుదేశ్యంగారవతులు॥తా॥౧౦౦॥సివారినడతలునేనేమెరుంగ
నాకన్నతల్లియురోలగట్టివేసితండ్రియావులగాయదరిమెనీయిల్లాలు హ
ద్దులేకిల్లిలునంటితిరిగెకోడలందరినోళ్లకూర్చుకోడవసించె తలగొట్లమా
రయ్యతనయుడరయసన్యాసివెంటనుజనియెనీచెల్లెలు నెరిపారుబోతయ్యె
నీదుపట్టిగతిలేకనీబావగారుభిక్షములెత్తె అత్తరాజులకుపొత్తయిచెలం
గఁగింపనకు వెరువనికంసుండుమామయ్యె భుజముననాగలిబూనెయన్న
అహహసంసారమిటువంటిదయ్యెనీవుదీనులనుయెట్లుబ్రోతువో తెలియబ
డదు॥తా॥౧౦౧॥తల్లిదండ్రులునన్నదమ్ములుతగువారలెనుమీకన్నమాకె
వ్వరయ్యగురువులదైవంబులరయగాచుట్టాలునిలనుమీకన్నమాకెవ్వ
రయ్యదొరలుప్రాణిన్నీహితులునత్తమామలునిలనుమీకన్నమాకెవ్వ

రయ్య, దాతలు సకల విద్యా యుపాధ్యాయులు, నిలనుమికన్న మాకెవ్వరయ్య! ఇందరున్నా రువుండుట కేమి ఫలము! మోక్షమివ్వంగల రైప్రత్యేక్షముగను॥ తా॥ ౧౦౨॥ తరుచుతియ్యని పంచదారతో నమమైన నీనామమంత్రంబు నేభజింతు॥ తేనెఖజ్జాయంబుతో నుమాధునియైన నీనామమంత్రంబు నేభజింతు॥ పరిపక్వమగుచూత ఫలతుల్యమైనట్టి నీనామమంత్రంబు నేభజింతు॥ నగశితంబైనట్టియమృతోపమానమా నీనామమంత్రంబు నేభజింతు॥ దాసదాసుడనామోదదయవహించి॥ నేనుకోరినకోర్కెలన్నియు నెసంగుతా॥ ౧౦౩॥ వర్షింతు నీదుపావనమైన చరిత్రంబు॥ భజింతు నీపాదపద్మయుగళి॥ కీర్తింతు నీచారుమూర్తి పౌండర్యంబు॥ నాలింతు నీసుకథాశ్చర్యంబు॥ భ్యానింతు నీనామతారకమంత్రంబు॥ యోచింతు నీస్నేహచరణంబు॥ పాలింతు నీజభ్రంల సంగ్రోష్ఠి॥ శ్లాఘాతుభవదీయలీలలన్ని॥ గాక నీక్షింపవేల్పులకేకులైన॥ ఘుఘలునిసాటివారులోకమునగలరై॥ తా॥ ౧౦౪॥ అనయంబు నీసుకథాశ్చర్యించిన॥ బాంధవుల బ్రహ్మత్యపాతకములు॥ యిలలోన సీచరిత్రలు పొందినవారి॥ జన్మపాపసమాను సంతతంబు॥ జగమందు నీమృదుచరణముల్ జనులకు॥ భజింపగల్గు నైభవములెల్ల॥ యేవర్షమైన సిన్నైప్పుడుగొలచిన॥ ప్రాప్తించు సకలసంపదలు సిరులు॥ ప్రాప్తించు సకలసంపదలు సిరులు॥ ప్రజలు నీమోదికీర్తనల్ పద్యములను విని నజదివి నవ్రాసిన వెలయుకీర్తి॥ తా॥ ౧౦౫॥ శ్రీవేణుగోపాలదేవి శతకంబు జగమందాభిక్షోభనములెల్ల వినిన ప్రాసనవతారచిన॥ మోక్షమం చేతిదయ్యుండునని వాతెఱచి యెఱింగి॥ యదయకాలంబున జదివిన మధ్యాహ్నవేళ దాకను జేయవృజనమెల్ల॥ హరియించున తరిమి భజించిన పాపమణగుసాయంతరియైనదనుక॥ నట్టిసమయంబున నుధ్యానమాచరింప॥ రాత్రియొసరించునఘముదోలగుచుండు॥ తా॥ ౧౦౬॥ బ్రాహ్మణోత్తములెల్ల పరియింపనొనగూడు॥ వేదపురాణాదివిద్యలెల్ల॥ క్షత్రియులందరుచదివినచే కూరుననయాబుసకల రాజ్యంబులెల్ల॥ నగరమువారలెన్నగల్గుచుండును సకలధనంబులై శ్వర్యతతులు॥ నిజభక్తితో చతుర్భుజ జనాభిభజింపఁదనరునుపశువులు ధాన్యములును॥ అఖిలవర్షప్రజలును నిత్యమదలంప॥ గలుగుకోర్కెలు నీశతకంబుమహిమ॥ తా॥ ౧౦౭॥ జయమంగళమునీకు జనకల్పభూరుహాశుభమంగళమునీకు సుందరాంగి॥ ముత్యాలహారతిముద్దులమురవారి॥ పగడాలయారతిపరమపురుష॥ స్త్రీసంతోషంబు భృత్యమనోల్లాస॥ సంతతశుభముకృపాంతరంగి॥ అనయంబుతో భనమగుపద్మలోచన॥ సతతకల్యాణంబునదయహృదయ॥ అనుదినము దివ్యనైభవమలరునికు॥ చారు

సాంబాజ్యలక్ష్మీచేకూరుసికుఁ తాడికొండపురిఘటధర్మశీలఁ వేణుగోపాల
రుక్మిణీపాణలోలా॥౧౦౮॥

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

పంచరత్నములు

సీ॥ శ్రీవలపలఁసుపురీవరాలయవేణుఁ గోపాలసురుసంప్రేమగోష్ఠ్యగుఁ
డుఁ దేవప్రసీతాతదివ్యయశోవసూ॥ అనఘపేకమ్మనీయవ్యయగును॥
ఘనుడునీజనకుండుకామయాహ్వాయడగు॥ అంబనీకునువుల్లమాంబయ
గును॥ సరసపత్నివ్రతేనరుగుబోన్మితజాల॥ మహినిమహాలక్ష్మీమాంబ
యసతియు॥ సుకృతమానసులగునీడుసుతులుమువ్వ॥ రసగకామయభా
వనయాహ్వాయుండు॥ వేంకిటప్పయుననువాడు విఘటమతులు॥ లలితయ
క్కలివంశాన్నిరాజవర్చ ॥౧౧౩॥ యీజగమునదిసవతిశత॥ తేజోడువగు
శ్చైర్యమనుజధీరుడవునదా॥ రాజార్కప్రకృష్టుండవు॥ రాజతయక్కలికు
లీనరమ్యసిదానా॥ తారాఘరిపటేరి॥ తుమారాజ్జావారిహీరచంద్రయ
శోవి॥ స్తారాఘదూరగోపా॥ సారాయక్కలికులార్ధి॥ సదయాబ్జనిభా॥ ౩॥
సీ॥ వినుషరచించిన విసగుసిందములసీ॥ సమాభిశితికియుగంబును మరెవడ
ములు॥ విససంతసించినేర్పుననచ్చుగూర్చింతు॥ ననుచుపెనపు సనశితున
కును॥ విన్నవించితిగానవిమలాత్మసీవది॥ సమకూర్పగల్గునిత్యముశుభములు
ననయమానందవశా నదియెచాలునునాకు॥ ననుమానమేలనియాత్మిలో
న॥ నిహమునగుకీర్తిమహనీయనిర్మలగతి॥ నొందగల్గును సుస్థిరంబెందు
జూడ॥ సనఘశిరసాశ్మగోత్ర సాగాహ్వామూర్త్య॥ శ్రీమకెక్కలిగోపాఘ్ను
శైలివర్యా॥ ౪॥ శ్రీతాళాద్రిశ్వరుడున॥ నాతరుడనయంబుమీకునానా
గతులవి॥ భూతులొసంగునుధరస॥ న్నతయక్కలిసుగోపనిర్మలదేవా॥ ౫॥

సమాప్తము.

రుక్మిణీకల్యాణము. సువ్వాలపాట.

పల్లవి॥ సువ్వీసువ్వాలలె॥ రంగాసువ్వీసువ్వాలలె॥ ఉపపల్లవి॥ సు
 వ్వినందయదుతనూజ॥ సువ్వీభానుకోటితేజ॥ సువ్వీసరసగుణసమాజ॥
 సువ్వీచతుర్భుజా॥ సువ్వీ సువ్వాలలె॥ చరణం॥ రుక్మిణీమనోవిలాస॥ రుక్మ
 భాసమానవాస॥ రుక్మీముఖవివక్షమాస॥ రిక్మవిదళనా॥ సువ్వీ॥ ౧॥
 ఘనముగనువిదర్భరాజ॥ తనయయగుచు బుట్టి సకల॥ జనులుబాగడ॥ ల
 క్షీసా॥ తాత్కరించెను॥ సువ్వీ॥ ౨॥ అందముగను విదియనాటి॥ చంద
 మామవతను॥ వృద్ధి బొందె తల్లితల్లియింటభువనమోహిని॥ సువ్వీ॥ ౩॥
 భామ్యులింగుగట్టిసాటి॥ బోటులెన్నననుగుచెలులు॥ సమ్మతింపనాశుచుం
 డె॥ సుసగతులనూ॥ సువ్వీ॥ ౪॥ ఇపుమీర భామ్యుపెండ్లిండ్లుచేసి వియ్య
 మంది॥ సాంపులిందుబరిచేవారికి॥ సుదతివేడ్కనూ॥ సువ్వీ॥ ౫॥ యవ్వన
 ప్రాయంబు॥ నివ్వటిలగ తల్లిదండ్రు॥ కవ్వడిచెలికానియల్లుడు॥ గాగదల
 చిరి॥ సువ్వీ॥ ౬॥ తల్లిదండ్రు॥ మాటలగ॥ తనయుడనున రుక్మీవినక॥ యల్లు
 మంద॥ చైద్యునకిడ నుద్యుగించెనూ॥ సువ్వీ॥ ౭॥ లలనరుక్మిణీ క॥ లాభా
 మని నృపాలుండును॥ వెలయుగ శుభలేఖలు॥ పించినాగు॥ సువ్వీ॥ ౮॥
 నరజరాసంధదంత॥ వస్త్రముఖనృపాలి గొలువ॥ తురగరథములు॥ చై
 ద్యు॥ తరలివచ్చెనూ॥ సువ్వీ॥ ౯॥ దెలతివార్త॥ రుక్మిణీ॥ చెలిహరినివిక్ర
 శంబు॥ లలితసుందరంబులరిసి॥ రమణుడనుకొనెన్॥ సువ్వీ॥ ౧౦॥ యొ
 క్కవిప్రబిలచి తనను॥ యూహనాకి చెప్పుమనుచు॥ చక్కగా ద్వారా
 వతికి॥ మ్రొక్కిబుపెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౧॥ విని ధరామరుండు॥ పురికిజని
 ముకుందునకు విదర్భ॥ తనయజెప్పినట్టి వార్తలనుదెల్పెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౨॥
 సంతసించిభోజనా॥ రాధనైకభూషణముల॥ వితథనములెల్లశ్రీకాంతు
 డొసగెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౩॥ అట్టివార్త దేవకీ॥ పట్టికపుడుదెలిశితా॥ నట్టెదార
 కూనిరథము॥ గట్టబనిచెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౪॥ హరిపెరుంధ॥ హలధరాదుల
 పుడుబయలుదేరినా॥ దరునిగలగిమదినిసమ్మదసంసనుండిరి॥ సువ్వీ॥ ౧౫॥
 తానుబంపించినట్టి॥ ధరిసిమనుషు॥ దెలుపశౌరి॥ రాని హేతువేలయనుచు॥
 రమణిచింతచే॥ సువ్వీ॥ ౧౬॥ గదశెనెల్లిలగ్నమనుచు॥ కాంతకమవిరక్తిక
 లుగు॥ మనిసిజూచుచుండె॥ కృష్ణ॥ మార్గవంతులు॥ సువ్వీ॥ ౧౭॥ అంత్రబా
 న్మామండుకృష్ణ॥ ఉడుగోవచ్చెననుచుజెప్ప॥ సంతసించియతనికిపుడుకాం
 త్రమొక్కెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౮॥ గిరిజగారిపూజకరిగి॥ తిరిగివచ్చువేళశ్రీ॥ హ
 రియుతనరథంబుమీద॥ తరుణినుంచెనూ॥ సువ్వీ॥ ౧౯॥ నైరిసపులుతరు
 ముకొనుచు॥ వచ్చినెలుపునిలుపుమనగ॥ పరశుఖడ్గసాధనములభంగపరచె

తా డి కొం డ వేణు గో పాల శతకము :

నూ॥సుప్వీ॥౨౦॥వారుపారిపోవుటరిగి వచ్చుకుక్కిభంగపరచి ద్వారకా
పురముజొచ్చె, తరుణితోడను॥సు॥౨౧॥ మంచలగ్నముననునృపకు మా
రిపెండ్లియాడదీ వించెహరినిభూమిసురులు వేడ్కమీరనూ॥సు॥౨౨॥
గురుపురాణదంపతులును, కూర్చుండకొట్టుములను మెరయరోకండ్లవ
డ్లుసరసదంచె॥సు॥౨౩॥విప్పెపువ్వురాజనములు యింపుపునుగు రాజన
ములు కప్పరంపురాజనములు కాకిరెక్కలూ॥సు॥౨౪॥ శాలివడ్లునాట్ర
ఖి డ్డిలుబంగారువన్నె మేలురాజనములు నచ్చ మెటివంకెలు॥సు॥
౨౫॥ హారతులు నెసంగిజల్క మరయసకలసంభ్రమముల కోరుప్రజకు
దంపతులును కోర్కె లిత్తురూ॥సు॥౨౬॥ నరులనేలుతాడికొండ నగర
వేణుగోపాల ధరనుదిట్టకవితక్మస్థదాసపోషకా॥౨౭॥

రామకీర్తనలు. ఆటతాళం.

పల్లవి॥ శ్రీరామచంద్రా సుధీరా శుభా కారణసిరులిచ్చి కరు
ణించవేరా॥ శ్రీనారదగానవిచారా పలు మారువేడితినాదుమనవిన్నై
కోరా॥శ్రీ॥౧॥ జానకీహృదయాబ్జభృంగభవాకాసనపావక ఘనమోహ
నాంగా॥శ్రీ॥౩॥ విలసిత్కీర్తివిభ్యాతా ఇంత చలమేలభక్తజనవరిజాతా॥
శ్రీ॥౪॥ పండితవినుప్రభావా తాడికొండపురివేణుగోపాలదేవ॥శ్రీ॥౫॥రవి
కొటినన్నిభ తేజా దిట్టకవికృష్ణాహ్వయదాసకవికల్పపూజ॥శ్రీ॥౬॥

ఆదితాళం.

పల్లవి॥ దయజూడవేరామభద్రద్రాద్రిధామ దయజూడవేరామ॥
భ॥ ఉపపల్లవి॥దయజూడవేనిశ్చయముగ నాప్రేప్రియమలరగ శుభాచయ
ములొసంగుచు॥దయ॥చరణం॥ అడుగడుగుకుసీయడుగులుమదిలోకడు
నమ్మితినిటుతట వెందుకునను॥దయ॥ ౧॥ అలకరివిన్నప మాలకించినా॥
నలయించుటనీ కరహంబగునె॥దయ॥ ౨॥ అనుదినమునునా మనమునద
లచితి కనికరముననను గనుగొనవలచె॥దయ॥ ౩॥ దలతుతాడికొం డ
పురివరనిను భళిరవేణుగో పాలకృపాళో॥దయ॥ ౪॥ అవనియందుదిట్ట
కవికృష్ణాహ్వయ కవిదాసుడని కథలెంచెదనను॥దయ॥ ౫॥

బిలహారిరాగం-ఆటతాళం.

పల్లవి॥ రామసదానందకారణగుణ ధామగజాపన్నీవారణా
॥ఉపపల్లవి॥ రామతారకదివ్య నామమదాసుర భీమభద్రాచలద్ధామ

సుఖామ కోమలాభశ్యామనుందరశీ మమునిజన కామనుతను త్రామ
రాజల లామభక్త స్తామచందన సోమముఖశీ || రామ||౧|| కౌసల్య
దశరథనందనా సామ గానలోలాశ్రితచందనా భూసురవినుత మహా
నుందరాకార భాసమానచరిత్ర || పరమపవిత్ర దాసహృదయోల్లా
సకాంచన వాసరిపునం త్రాససుగుణవి కాసవరదరీ హసనిత్యలి
ల్లాసభూరిశరా సరాఘవా || రామ||౨|| చండపరాక్రమరాజతా ఘన
పండితమండలపూజితా భండనదనుజవి ఖండన నవరత్న మండనహా
టక కుండలకర్నా కాండభాండపి చండజితదశ తుండసజ్జన కాండ
హిత వేదండనుత ఖగ కాండసుమనో కాండంబునకీయ ఖండితవ్రత
|| రామ||౩|| గురుతాడికొండనికేతనా వేణుగోపాలదేవసుచేతనా ధర
దిట్టకవికృష్ణ దాసపోషకసీ చరణాంబుజంబులు చాలనమ్మితిరార శర
ణుశరణువిశాలకీర్తివి | తరణరాజితధరధరా నన్నరసిబ్రోవర కరుణ
హోసి| బిరుదుకును పేదరికమానా || రామ||౪||

ఆదితాళం.

పల్లవి|| మేలుమేలుమాధవ నీసరసము చాలుచాలునయ్యా||
ఉపపల్లవి|| నీలనల్లమ న్నించపుభక్తుల పాలి పసిడికొండ వటేభళిభళి
|| మేలు|| చరణం|| దాచచోటులేకమీదగ్గర దాచుకున్న భిక్షాటనద్ర
వ్యము చూచిదోసమని దలచకమమ్ముల దోచుకుందమని యోచన
జేస్తేవి || మేలు||౨|| పరుగుపరుగునను గోపికలిండలొ బొరబడి దొం
తులనుండిడుపాలును పెరుగును వెన్నయుగ్రోలుచు నిత్తటి మరచి
భక్తులను గనుగొనవయితివి || మేలు||౩|| దొడ్డరాజువంశములోవెలసిన
దొరపు కల్పతరువని నినునమ్మినబిడ్డడనపు మొండితనంబాయెను పె
ట్టిపొయ్యనికొలువని భళిభళి|| మేలు||౪|| ఖ్యాతిగల్గురాజులలో కడుప్ర
ఖ్యాతినొందుఘనుడని నినుబాగడిననే దాతనైన| యాచనజేసియు నీ
తావునదిని ననుగొలుపుమటంటివి || మేలు||౫|| ధరనుతాడికొండాఖ్యపురీ
వర ధామ వేణుగోపాల దయాకర శరణుదిట్టకవి | కృష్ణాహ్వయ
కవి వరదశరధిశయన కృష్ణకేశవ|| మేలుమేలుమాధవ||౬||

కృష్ణలీలలు. రేగుప్తిరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి || దండింపవమ్మా | నీతనయూడూ | దుండవీడమ్మా||
ఉపపల్లవి|| దండింపవమ్మనీ | తనయునివలనమా | కుం డరములులేవు |

పూర్ణేష్టిపావలసె "దండింప" చరణం" దుడుకువాడమ్మా యశోదానీ! కొడుకే పూకొమ్మా, నడురేయిమాచిన్న, పడుచుకోడలిగవిక, ముడివిచ్చిదానిపై, బడియే మొజేసనూ "దండిం"౧" టక్కరివాడె. యిటువంటివా! డెక్కడలేడె! ముక్కునదగుయాణి! ముత్యముమెరయగ, పక్కుననవ్వుచు, వెక్కిరించిపాయ "దం"౨" కొంటెవాడమ్మా! పోకిరిమాటలంటాడెకొమ్మా. యింటికివచ్చినా, ల్లంటిపయ్యెదదీసి! చంటిపైచై వేసి పంటనొక్కిపాయ "దం"౩" విటరాయుడనవె! మా మొరలెంతో, వినవేచేకొనవే! తటుకూనమాచిన్న! దాని మొగముపైపు, క్కిటికిడమూయుచు, వెక్కిరించిపాయ "దం"౪" కువలాయనేత్రీ! తాడికొండగోపాలమూర్తి! కనగూడిశ్రీదీట్ట! కవికృష్ణాహ్వయదాసకవినేలుకొన్నట్టి, ఘనుడెయశోదమ్మా"దండింప"౫"

పంతవరాళిరాగం - ఆటతాళం.

పల్లవి॥ కొడుకు నెట్లాగంటిపూయమ్మా, యీపల్లాకి! దుడుకు నెట్లాగంటిపూయమ్మా "ఉపపల్లవి॥ కొడుకు నెట్లాగంటిపూమా, పడుచులనునడిపిధిలోభయ, పడకకృష్ణుడు గబ్బిగుబ్బలు! బట్టికొంగిటజేర్చినాడట "కొ"చరణం" దిమ్మరీడువచ్చి కన్నెల! రొమ్ములుబిగబట్టి పొంజుల! కమ్మలిచ్చెదనంచు నాగో! కాపురాముళాయమ నెనట"కొ"౧" నిన్నమాపటివేళనూమా, కన్నెపడుచులతోటి మీకువన్నెచీరలిత్తునాని! కన్నుసయిగులుజేసినాడట "కొ"౨" వక్క-నాడుచక్క-నీ చేర్చుక్కజూచినట్టెజూచి, టక్కుజేసిమోవిపంట! మెక్కిగంటూజేసినాడట "కొ"౩" అమ్మవినమీ దిట్టకవి! కృష్ణాఖ్యదాసుని బ్రాచుదొరయట! కొమ్మతాడికొండ వేణుగోపాలస్వామియైన "కొ"౪"౫"

ఆదితాళం.

పల్లవి॥ యింతబూటక మేలనాగో పంతమాసామీ"ఉపపల్లవి॥ పంతవీధి వారలెల్లావంతజూడ చక్కలి గింతబెట్టవచ్చేపు"యింత"చరణం" కంతుచేవిరిబంతులన్ చనుబంతులంఁటేపూమంతనమునాభయ మొక్కింతయైన లేదానా కాంతుడుపల్లాకిగాడా"యింత"౧" మల్లెపువ్వులుమంచిగంధముకొల్లలానేపూ అల్లరి పచూలాకునే మెల్లనువోనల్లనయ్య తల్లిచాటుసిల్లదాన్ని"యింత"౨"దిట్టకవికృష్ణధీరపోషక దీనమందారాపట్టణప్రాకారాసాధ కుట్టిమవిశాల తాడి కొండవేణుగోపాల"యింత"౩"

పున్నాగరాగం.ఆదితాళం

పల్లవి॥ ఆలింపవమ్మా మామానవి॥ఆలిం॥ ఉపపల్లవి॥ ఆలించు
హరిమా బాలికలనుగూడి లాలించిబేలించి సోలించి సోక్కించె॥ఆ॥
చరణం॥ తిరుచినాయుంట్లోపాల్పెరుగుదొంగిలినాడు కరుకుపగ్గాలను
గట్టివేయ మనునవి॥ఆలిం॥ బోట్ల పురెలుగొనిచెట్లకుఁబ్రాకెవిడు కొ
ట్లకుఁగూఁమా రెల్లుసాఘ్యదేతల్లి॥ఆ॥౨॥ కేకలుబెట్టగ కీరవాణులశిగ చే
కొనిలేగల సోకలగట్టిచ్చె॥ఆ॥౩॥ కరుణతోడదిట్ట కవికృష్ణా హ్వయ పర
దుడుతాడికొండ పురవేణుగోపాలు డాలింపవమ్మా॥ర॥

పంతవరాళిరాగం.ఆటతాళం

పల్లవి॥ దుడుకుపనులుశాయ బొంతురా గోపాలకృష్ణ దుడుకుపను
లుశాయబొంతురా॥ ఉపపల్లవి॥ దుడుకుపనులు జేసెనటుని బుడతడనినా
తోటిగొల్లపగుతు లెల్లా పప్పెనిన్ను కొడుదు నాతిడుదునాతడ్రేడిచుడుకు॥
చరణం॥ నందయశోదలకుబుట్టిన నందనుడువల్ల కీయఁ యీ మందెమేల
మికెందురా పెం పొందుకీర్తి నహించు తండ్రేడి॥దొ॥౧॥ బూటకంబులు
గొల్ల భామల తోటిబల్కవనమిరాని సాటిచిన్న వాండ్రగూడి యాటలా
డుము బుద్ధిగల్గి॥దొ॥౨॥అన్ని కిన్ను లోనుబెంచు కున్న దానానన్నగన్న
చిన్న బొజ్జనున్న గొట్టగ చేతులూనా కెల్లువచ్చు॥దొ॥౩॥ దిట్టకవికృష్ణా
భ్యవరదా దిట్టపిట్టని మనసుపట్టుక కొట్టాదురునిన్ను తాడి కొండ
వేణుగోపాల॥దుడుకు॥ర॥

తత్వములు.ఆటతాళం

పల్లవి॥ దొరికి సమామిషిపండు పండు॥ దొర కానియడలానుగొ
రగానిబెండు॥ విరులగంధములూనుచుండ మధు॥ కిరములబల్దండు॥
కరణియైయుండు॥దొ॥ చరణం॥ చిలుకాలుచెలఁగెనుచుండు॥ పండు॥ చిలు
కాలుగొరికిన॥ చెడిపోవుచుండు॥ ఫలమయి తెలియ్యనిపండు॥ బహు
భంగులనానందభరితమైయ్యుండు॥దొ॥౧॥ బొందితొమ్మిదితూట్లబొంతా
యేమందు సంసారముమాయలసంతా॥ యెందూనదీరదీవంతజగదీశు
నిభజియింప నెనుగునిచ్చింతా॥దొ॥౨॥ మనసుచంచలమొందనీకూ॥ దృఢ॥
మానసుడై తెనిగ్గులమైనపోకు॥ అనయాముక శురక్షరేకు॥ విమలాత్ము
లదూషించు॥ లాతాడు బేకు॥దొ॥౩॥చండభాస్కరకోటితేజతాడి కొం

మందిరవేణుగోపాలరాజు, ఖండితవైరి సమాజదిట్టకవికృష్ణాహ్వయ దాస, కవికల్పభూజాదోర॥

ఆదితాళం.

పల్లవి॥ భల్లెతెల్లివైనబట్టబయలైవున్నాది॥ ఉపపల్లవి॥ గురుని పల్లనుజ్ఞానమంత॥ వశమైయున్నాది॥భల్లె॥ చరణం॥ పండ్మావెన్నెలజగ మునిండియున్నాది॥ అండాండాపిండాండముల॥ నిండియున్నాది॥ భ॥౧ ఆరుకాకులవిడియాడుచున్నాది॥ పుష్పసారామనందుతుమ్మెద॥బారై యున్నాది॥భల్లె౨॥నాడూబిందుకళావి॥ నోదమయినాది॥ సకలవేదాంతులాకుదివ్యవిభవమైనాది॥భల్లె౩॥భువితాడికొండగోపాల॥పోష్యమయినాది॥ దిట్టకవికృష్ణాహ్వయదాస॥ కల్పమైనాది॥భల్లె౪

ఆదితాళం.

పల్లవి॥ తత్వమార్గముగనవాలెమనసాతత్వమార్గము॥ఉపపల్లవి॥ తత్వవిదుడైప్రత్యక్షముడై వసమత్వముగాగనుమా॥పలుమారు॥త॥ చరణం॥ పంచభూతసంబంధముకాయను॥టంచుదలంచవెయనయము నీవూ॥త॥౧॥ఘటమునీరుబుగ్గాసంసారము॥కుటిలపుమంటికుండాగనుకా త॥౨॥ సారరహితమగుచర్మపుత్తిత్తిశరీరముమూత్రపురీషపుకొంపాత॥ ౩॥ గురుకటాక్షము॥ మెరసినవారికిమరినికరతలా॥మలకముముక్తి॥త॥ ౪॥ దనరుతాడికొండపురీగోపా॥లునిగొల్పినగల్గునునత్పదవి॥త॥౫॥ వసుధ దిట్టకవి॥ వంశజకృష్ణా॥ భ్యసనమనస్సం॥ భరితంబగునీ॥ త॥ ౬॥

ఆదితాళం.

పల్లవి॥ నరుడుతత్వవిదుడుశీలుడె॥ సాక్షాత్పరుడువేణుగోపాలుడె॥ అనుపల్లవి॥ ధరణితాడికొండనగర॥ ధాముడైప్రజావళుల॥ కరుణ నేలుశౌరిచరణ॥ కమలములు॥ భజించునట్టి॥ న॥ చరణం॥ తారకబ్రహ్మమం॥ త్రముసదాస్మరణజేయు॥ వారునోక్షఫలమునొంది॥ నారటంచు॥ దెలసినట్టి॥ నరు॥ ౧॥ మానిగణసురాళికంద॥ రానివైకుంఠపదవి॥ జ్ఞానదీపముననుజూచి॥ జన్మతమములణచిజెందు॥ న॥౨॥ ప్రకటితముగభువినిది॥ ట్టకవితకృష్ణయాఖ్యదాస॥ సుకవినేలు॥ తాడికొండ॥ శుభదుగోపాలుగోల్పు॥ నరుడు॥ ౩॥

బారువరాగం—ఆటతాళం.

పల్లవి॥ మనపాలిదైవ॥ మాయచేదేహాగ్ని॥ మానులగుచునుండు

మానవులకుశత్రుఁడై మబాంధవుడుదా శీమదైయుండుట భేదమె
రుంగరు || చరణం || తరుచుగానుమోహ భరమైనమసుగలం దలి
చంద్రార్కాదుల్, అరఘటాదులనం దబ్రమనేకమై బరగూచు దా
గను పడుచుండుతెరగున || మ || ౧ || జననవినాశము లునుజెందుకాయ
ము కనదాత్మకునులేవు మనుజుడునిదురబో యనయాత్మభోగము
లనుభవించునచ్చి దానందముననుండు || మ || ౨ || భువినాత్మకునుసయ్యో
గవియోగములువేరు వివరింపగాలేవు కువలయాసఘకళా కును
వృద్ధిక్షయములు కువలయాపునకులే విధంబుననుగాన || మా || ౩ || అ
విరళముగదిట్ట కవికృష్ణాహ్వయదాస కవికిపరబ్రహ్మము భువితాడి
కొండన త్పురివేణుగోపాలుడవివేకమణచిదానావళిపోషించు || మ || ౪ ||

ఆదితాళం.

పల్లవి || యొక్కాడిచుట్టములుతా నెక్కడివాడొ యంతోమ
క్కువాతో పరబ్రహ్మ మెక్కువందరికితనువుశాశ్వతంబాని దలుపాకు
డెపుడు స్వంత ధనముతోటిజెప్పిజీవి తరలిపాయనా || యె || తాపత్ర
యమనెవ్యాప్తి దానివీడుడీ మెను కాపురాముతోటిజెప్పి కాలమం
దెనా || యె || ౧ || యిల్లువాకిలితనదని యెన్నబోకుడీ వట్టికిల్లబొంది
తోజెప్పిప్రాణి కదలిపాయనా || యె || ౩ || చిలుకాబూరుగఫలముకా
శించీసరీతి యాలు గలశివ్యఘ్నడగుచుదేహి తొలగిపోలేదా || యె ||
౪ || దండిమోక్షఫలమునిచ్చె దైవమైనట్టి తాడి కొండవేణుగోపాలు
డే నండయనుకొంటి || యె || ౫ || దిట్టకవికృష్ణాదాసు నట్టెబోచినా
నందు పట్టిననమ్మినగడ్డు గట్టిగముక్తి || యె || ౬ ||

అష్టపదులు.

పద్యము || శ్రీమత్కీర్తివి రాజమానకరుణా సింధోజగద్వల్ల
భా నామాటల్ విసర్క విరాళివెలయన్ నాళికపత్రాక్షిణో ప్రేమక
గూడిన పద్ధతుల్ దెలియవా బేపర్వగాదయ్యయీ సీమక బ్రావరతాడి
కొండ నగరీ శ్రీవేణుగోపాలకా ||

దర్శు—ఆదితాళం.

కుటిలసుంతలియన్యభామల గూడననినువీడన పటుతరంబగు
నీగుణంబులు బ్రస్తుతించెటివాడనె యిటులపంతమింకేలనే దయా నే
లుకోనీవాడనె కిటుకుళాయకుతాడికొండని తేతనాంకరమామణి || ౧ ||

పద్యము॥ శృంగారాంగుల గోపికాసముదయ శ్రీలక్ష్మణ మహా
తేజలికా రంగంబందునగూడినట్టివిధమెల్ల జెప్పినాకొక్కసా రంగా
క్షీమణి దానిమాటలవి కల్లలగావుభాస్వత్ప్రసా పాంగాశ్రీకర తాడి
కొండపురగోపాలాజగన్నాయకా॥

దర్శు॥ శ్రీలమాటలునమ్మరాదని జెప్పరెళాత్త్రుంబున జాల
మేల వధూటికామణి సాధుజనరక్షామణి తాళిమితోనీకిచ్చెదను ము
త్యాలబెనిగిత్రశం పాలతాజిత తాడికొండశుభప్రదాయినిశ్రీమణి॥

పద్యం॥ బౌరా జానతనంబు వాక్యములు నీవాడన్ భా
చాలురా నేరంబేమియు లేనివానికరణి నీమాటలేమందురా శో
రంబై తగు చిత్రమయ్యెగద నాతోబూటకంబేలరా పారావారగ
భీరతాళగిరి గోపాలామనోవల్లభా॥

దర్శు॥ మందేమేలమికేలనేశర దిందుబింబనిభాననా సందియము
వలదిపుడులనదర విందదళనమలో చనా మందయానరాయందమగుభా
జ్జుందులిచ్చెదనుందరీ కుండకుట్టలరదన తాడికొండ నగరీరుక్మిణి॥ ౩॥
పద్యం॥ సామర్థ్యోక్తులు బూనిబల్కదగునా స్వామీ జగద్రక్షకా
భామారత్నములెల్ల జెప్పిరిగదా పాండిత్యచాతుర్యముల్ యేమయి
నో యిదిసమ్మతంబుజనులన్ దిష్టంబుగానుండుమీ ప్రాముఖ్యుండ
వు తాడికొండపురగోపాలా జగన్నాయకా ॥దర్శు॥ గరిమభక్తిని ది
వ్యభవనము గట్టి ప్రజలునుతించగా మదివిచిత్ర కవాటగోపురమంట
పా ప్సాకారముల్ పరగగను శ్రీతాడికొండను పట్టామ్మనజనుల్
జగంబరుదుగాగట్టించి రెటు శుభాత్మకారమణీమణార॥పద్యం॥ గం
గాజూటసఖా జగజ్జనకన గ్రావిణ్యముల్ చేయుచున్ దొంగామా
నిషిబోలుసామ్యమున నెంతోసంగ నాచివలె రంగాతార్త్యతురం
గ బల్కుటలు కార్యంబన్యులూహింపగా భంగంబందుట తాడికొం
డపుర గోపాలా జగన్నాయకా ॥దర్శు॥ లంగనామణి యన్యభామల
యందు మోహమునెంద నేసంగతివిచారించిబల్కు నిజంబు కల్లలు
ధారుణి గొంగడిలోబల్ రాళ్లుబోయుచు గొట్ట నీకుసహజమె మం
గళాలయ తాడికొండ ర మామణికరుణాధుణి॥౨॥పద్యం॥ ధర మేన
త్తగు రాధపైవలపుచేతన్ గల్ల వేషంబున సురతక్రీడల జేలివాడవ
ట నీతోత్యంబువింటి భా రులెగ్గింప నబద్ధవాక్యములు సరి భా

షించి యానారితో భరితానందుడవయిన తాళగిరిగోపాలాకృపాం
భోనిధి ||దర్శు|| అతివ విను మేన త్రరాధమ! హదరణ ననుబెంచగా,
నతివిగోడ కుతూహలాన్వితమైన మానసచాతురిగా రతనఖచితవిభూ
షణములా రాధకొనగితిదానితో రతులెరుంగను తాడికొండ పుర స్థి
రాలయరుక్మిణీ ||౬|| పద్యం|| మగవారల్ కడువేడినా విసని యా మా
టల్ గడుగ్గాయనన్ తగునా లోకులచేత నల్లరిపడన్ తాంబూలపత్రం
బున్ మిగులన్ సున్నము నొందుచందమున కూర్చి కేళికన్ బ్రో
వరా పగసాధింపక నేలు తాళగిరి గోపాలా జగన్నాయకా ||దర్శు||
కొమ్మ నాశ్రవణమ్ములకు నమ్మతమ్ము జిల్గిసరితిగా రమ్మనుచుబ
ల్కితివి కర్పూరమ్ము జల్లినభాతిగా సమ్మతించితివానేని చిత్తమ్ము
నాభాగ్యమ్ముగా కమ్మవిల్లునికేళిగూడి దగావలె రమణీమణి ||౭||
పద్యం|| స్వామినందితహాసి బృందవిలస త్స్వాంత ప్రమోదాధ్య స
త్కామాలోకులుమెచ్చ నిన్ను మదిలో ధ్యానించు భక్తుండగున్
భూమిన్ దిట్టకవింద కృష్ణయకవిన్ పాపింపుమీ గోపికాభామాచిత్త
విహరితాళనగ గోపాలఖగేంద్రధ్వజా ||దర్శు|| తాడికొండనుదిట్ట కవి
కృష్ణ దాసునందు కృపామతిన్ వేమకతోసిరులిచ్చి బ్రోవు కవిత్యసం
పదగూర్చగా జూమనత్కృపసుందరీ దయజూడు కార్యధురంధరీ
ప్రాధనాయకి రుక్మిణీ మత్ప్రణవల్లభి సుందరీ ||౮||

కీర్తన- ఆదితాళం.

పల్లవి|| నమ్మరాదుగా మగవారిమాట నమ్మరాదుగా కొమ్మ
లతోబల్కుదు రరజేతులో నిమ్మపండువలె నరజాణోక్తుల్ ||న||౧||
బూటకములుబల్కుదురాకార్యము దిబాపిమ్మటమాటాడరుగా ||న||౨||
తాడువేళి చిత్రముగా పామను కోడిగమగువాక్కులమగవారి ||న||౩||
ధరను తాడికొండపురి విశ్వంధర వేణుగోపాలకమిమ్ము ||న||౪|| వాసిడి
ట్ట కవివంశజు కృష్ణయ దాసునిబ్రోచె ధన్యుడవౌరా ||న||౫||

ఆటతాళం.

పల్లవి|| నీరజాక్షులమాట! నీళ్లలోమూట! ఆయాధిగాబూట!
యమ్మతంపుతేట ||నీ|| వలపింతురెపుడు మం దులమరివాల్లు! వలలోపు
సుమలబడ! వైచాడవాండ్లు! ౨||నీ|| వనితలుగోడ బె! ట్టివరీతిబాంకు!
నుమొగవారు బల్కినవచ్చురంకు ||౩||నీ|| శిరముదడిపి! బాసజేసిన

గొని తరుణులనమ్మరా! దురనురతాళి॥౪॥ నీ॥ మనసులో నొక్కటి! మా
టాడుటాకటి! గనుగొనుటాకటి! గనుపరచుటాకటి ॥నీ॥గీ॥ అలదిట్టకవి
కృష్ణాహ్వయదాసునేలు॥ నీ॥౬॥

పంతవరాళి రాగం-ఆటతాళం. చుట్టుకీర్తన.

పల్లవి॥ పాహిగోపాల పాహిగోపాల పాహితాడికొండ పట్టణ
భేల॥ చరణం॥ అక్షీణకరుణకటాక్ష సర్వలోకా! ధ్యక్షపండితకల్ప వృ
క్షగోపాల॥పాహి॥ ౧॥ తారహారపరీర హీరగిండిరమం! దారశుశ్లోకవి
స్తారాగోపాల॥పా॥ ౨॥ మందారధర గోవిందముకుంద పు! రందరార్చిత
గుణబృందగోపాల॥పా॥ 3॥ పుండరీకాక్ష మార్తాండవిరాజితనిండు కరు
ణ ప్రాప్తయిండుగోపాల॥ పా॥ ౪॥ చింతలుపాపు నీచెంత జేరితినయ్యు!
కంతుజనకరమా కాంతాగోపాల॥పా॥ ౫॥ శరణాగతవత్సలుడ వీవన్నచు
నీ! మరుగుజొచ్చినయ్య మదనగోపాల॥పా ౬॥ అన్నమాయన్న నీక
న్న సన్మలను మే! మెన్నడర్చింపమొ చిన్నిగోపాల॥పా ౭॥ ధరదిట్ట
కవికృష్ణాహ్వయకల్పకద్రూమాగురుజననుతతాడికొండగోపాల॥పా॥

అమృవాదికీర్తన- ఆటతాళం.

పల్లవి॥ శరణాగతపాపిణీ మాంపాహీ సదయాత్మకరుక్మిణి॥ఉప
పల్లవి॥ సరసబీష్టకన్యపతనూభవ సద్గుణీధీమణి కారుణీచారిణీ పరమ
గుణకళ్యాణి॥ తరుణీ॥ చరణం॥ మంగళాలయ మంజులవాణి భంగీతా
ఘ బంధరవేణీ శృంగారఘాణి శీతాంశువదణిసేవిత సకలగీర్వాణి
అంగనాత్మవిహారిణీ విమలాంగిదివ్యకృపాధుణి అంగజాతానందజననీ
ప్రహాదినీ తరుణాంఘ్రిణి॥౪॥ గురుతాడికొండశ్రీ గోపాలనారీ శరధితో
ల్యా సద్గంభీరీ ధరదిట్టకవికృష్ణా దాసాధారి దాక్షాయణిసద్విహారి హ
రిసమూహాభయంకరీ నిజచరణభక్తవశంకరీ సురుచిరాణాద్ధారి సుంద
రీ దురంధరీ॥౪॥

సవగ్రహముల మంగళహారతి.

సరసిజాననుడు సత్యవిచారుడు సరసిజసంభవుడూ సరసిజధా
ముడు శత్రువిరాముడు సర్వాగమవిభుడు సురమునికిన్నెరవరదుడువాణి
శ్వరుడు సదామలు డరిసంసారుడు ధరణీధర ధర సుతుజేలునీ దం
పాతులనూ ॥శోభనమే॥ శోభనమే॥ పరమపురుషుడు భద్రదేభావను
డరుణకులోద్భవుడూ శరధిశయానుడు శరధిగభీరుడు సరసవిహారు

ధూ గరుడగమనుడూ. కరూణాసింహుడు గురుమండరగిరి ధరుడు రమే
 తుడు పరమాత్ముడు హరిత్రోడుదం. పాతులనెల్ల పుడు||శ్లో|| ౨|| భూత
 నాధుడు భూతాతీతుడు భూతాత్మమయిండ్లూ భూతికరుండు విభూతి
 ధరుడునగ జాతమనోహరుడూ భూతలపన్నగ భూషుడువైరి విభూతుడు
 నగు సంజాతుడు త్రిభువన భూతశంభుడూ రక్షించునీ దంపాతులనూ
 ||శ్లో|| ౩|| రాజకులుడు సుర రాజాతీతుడు రాజితగుణవరుడూ తేజ
 స్సాముడు తేజస్వప్రభుడు దినకరుడనఘండ్లూ పూజితమునిపద కమల
 యుగలుడూ పుణ్యాత్మకుడు భువనపోషకుడు నాజయచ్చాయా ధీశ్వ
 రుడేలు ననయముదంపతులా||శ్లో|| ౪|| శీతకరుడు శివశరభూషుడు
 నాతారాధిపుడూ ఖ్యాతివరుడు దితి జాతుడునర్మడు శ్వేతాంగవిభుం
 డూ భూతలరిపునం ఘాతుడు భువనాతీతుడు నిత్యవి భూతిమయుడు
 కం జాతవైరితానెటన త్సదయముదంపతులా||శ్లో|| ౫|| నిరతానందుడు
 నిర్మలాంగుడు నిరుపమచరితుండు స్తిరమతి సంపత్కరుడు సదాశిత
 నరవరభరతుండ్లూ పురుహూతార్చిత చరణయుగలుడూ పుణ్యాత్మకు
 డూ భూరిభూషణుడు ధరణీతనయుడురక్షించునీ దంపాతులనూ||శ్లో|| ౬||
 ధీరుడుసర్వాధారుడునుజనవిహారుండ్లూఘనండ్లూసారగుణుడువిస్తారయ
 శోధనుడారయశుభదుండ్లూనీరజనేత్రుడునీలగాత్రుడుదారుణకృత్యవి
 దూరుడుబుద్ధుడు వారిజరిపుసుతుడేలుదంపతులనెల్లపుడూ||శ్లో|| ౭|| సద
 మలగుణుడుసర్వోత్తముడుసదయాబ్ధవిదుండ్లూకదనశూరుడూకలుషవి
 దూరుడు విదితాచారుండ్లూమదనరూప్యకుమాధవభక్తుడుమదనస్య
 ధనుడు మృదుపదకమలుడు పదిలుడు సురవరగురుడేలుదంపతులనె
 ల్లపుడు||శ్లో|| ౮|| వసుధామరగురు వంశోద్భవుడు బినరుహనేత్రుండ్లూ
 వసుమన్వాదివి భావితుడరయగ నసురాచార్యుండ్లూ బినరుహభవన
 ప్రియవదభక్తుడు బినరుహననుడు భీషణుడునుతాపసవినతుడుభృగుజ
 డేలుదంపతులనెల్లపుడూ||శ్లో|| ౯|| భద్రగుణుడుబల భద్రుండరిజన రు
 ద్రాకారుండ్లూ అదినమానుండారయనిఖిలోప్రదవనాశనుడుశూద్ర
 కులుడు పరిమోద్యుతుడభుచయచ్చిదుడు నిజనృసురద్యుముడన
 ఘుడు భద్రపదుడరుణజుడేలుదంపతులనెల్లపుడు||శ్లో|| ౧౦|| దనుజాన్వయు
 డు ధర్మాత్మకుడు ఘనదితితనయుండ్లూ ఘనుడునుఘోరా కారుడు
 శిరవరజనుడుకృపాత్మకుడూ మనుజాశనుడు మరినద్వపుషుడు నన
 దూనందుడుననుమశూరుడు వనరుగరాహుగ్రహ తేలుదంపతులనెల్లపు

మా॥౧౧॥ చిత్రయావుడు॥ చిత్రాకారుడు చిత్రవిభూషండు చిత్రాంబుడు
 మవి చిత్రభరితుడు శత్రువిభూతకుడు మిత్రపాలకుడు మోసలోచనం
 డాత్రేయాదిను మిత్రుడు కరుణాపాత్రుడు కేతుగ్రహవతేలుడం పతుల
 నెల్లపుమా॥శో॥౧౨॥కుందరదనుడు గోకులపాలుడు నందితమరగుణుడు
 మందరధరుడును నందవరాత్మజు డిందుముఖాధ్యండు వందితతాడికొం
 డాలయచరగోవిందుడు దిట్టకవేణ్యయ కృష్ణానందుడు నారాయణుడేలు
 డం పతుల నెల్లపుమా॥౧౩॥

• ఆదిత్యం •

పల్లవి॥ మొహరీలతండ్రికి మంగళం మా ముత్యాలతండ్రికిమంగళం॥ అనుపల్లవి అపేంద్రతల్పగతు డైభోగముననుండు మహానుభావునకు మంగళం॥మా॥మొ॥ చరణాముద్దులకృష్ణునకు మంగళం నవమోహనాకారునకు మంగళం హద్దూళాయకగొల్ల ముద్దూగుమ్మలశోటే ముద్దులుగుల్కుహాకి మంగళం ॥మా॥మొ॥౧॥ వెన్నాలదొంగకు మంగళం మా మన్నారురంగనికి మంగళం కన్నాయశోద రోటగట్టామద్దూలుకూల దన్నినసామికి మంగళం ॥మా॥మొ॥ పుండరీకాక్షునకు మంగళం పరిపూర్ణకటాక్షునకు మంగళం అండాజరాజవి హరాణునకుతాడికొండాగోపాలునకు మంగళం॥ మా॥మొ॥౩॥ నవనీలచోరునకు మంగళం శ్రీ నందానందమనకు మంగళం రవిజేజనకుదిట్ట కవికృష్ణాహ్వయదాస కవికల్పభుజనకు మంగళం॥మా॥మొ॥౪॥

సురటరాగం. ఆటతాళం.

పల్లవి॥ మంగళం మంగళం దధీచోరా మంగళం ॥ హారే కృష్ణా॥
 మం॥ ఉపపల్లవి॥ రంగఖగేంద్ర తురంగకరణాంత రంగానవమోహ నాం
 గహారే రంగూగభక్తుల రక్షించిపగతుల గొంగువైన తాడికొండగోపా
 లా॥ మం॥ చరణం॥ దెచ్చి వేదములు మృచ్చిలిజలధిలో జొచ్చుసోమకా
 సురుద్రుంచి దెచ్చి యాశ్రుతులెల్ల మెచ్చగబ్రహ్మకు మచ్చికినిచ్చిన మ
 త్స్యావతారం॥ మం॥ ౧ సురలుదానవులు మం ధరముకవ్వముజేసి హరి
 త్రాడుగా దుగ్ధ శరధిద్రచ్చన్ గిరిధరివై యానిర్జరులకునమృతము గురు
 కృపనొసగిన కూర్మవతార ॥ మం॥ ౨ జగతితలంబెల్ల చాపగాజుట్టుమీ
 రగకోపముననూ హిరణ్యాక్షుని తగవునజంపి యా ధరచక్కబరచి బ్రో
 వగమేటివైనట్టి వరహావతారం॥ మం॥ ౩ సురసిద్ధసాధ్యభేచరులానుభాధిం

చు వరహేమకళిపుని బరిమార్చి ధరనుప్రహ్లాదునిదయ నేలుదొరమాకు
సిరులొసగవె నారసింహవతార ||మం||౮|| అదితికశ్యపులాకు నువయిం
చిసురలు సమృద్ధమందగా స్వర్గ మహియెల్లాసదయతబలిని యా చన
జేసినేర్పున వదలకనార్జించు వామ్నావతార ||మం||౯|| యిరువదొక్క
మారు సరనాయకులనుసం గరమునగెలచి భూ సురలకునూ ధరణీ
మండలమెల్ల దానమొసంగిన పరశురామమూర్తిభాసురకీర్తి ||మం||౧౦||
ధరనుకౌసల్యాకు దశరథేంద్రునకు స్థిరముగబట్టినుందరిశీతకై గరిమ
రావణ కుంభ కర్ణావిదనుజులబరిమార్చితిరామ పట్టాభిరామ||మం||౧౧||
ధేనుకాముష్టికా దానవులనుగొట్టి యానకదుందుభి కారోహిణి కా
నందమునగల్గు హలధరిశతకోటి భానుతేజుడవై నా భలభద్రదేవ||మం||
౧౨|| కరములఖడ్గము లురుతరముగదాల్చి తురగమునెక్కుచు దుష్టు
లనూబరిమార్చిడుధర్మ పద్ధతిసుజనుల కరుణబ్రోవగనుండు కలికావ
తార||మం||౧౩|| ధరదిట్టకవికృష్ణ దాసునివేష్యతో సిరులిచ్చురక్షించు
శ్రీవల్లభా వరతాడికొండన త్పురమునజనులను విడివిగ్రబోచిన వేణుగో
పాల||మం||౧౪||

ఆదితాళం.

పల్లవి|| రాధికమనోహరాయ రమ్యమంగళం సర్వ సాధుకల్ప
భూజాయ సదతమంగళం ||రా|| చరణం|| నందయశోదా నందనాయ
మంగళం సకలబృందారకర్చితాయ భూరిమంగళం||రా||సీలమేఖవిగ్రహ
యనిత్యామంగళం కుటిలాలకశోభితపాలాయమంగళం ||రా||౧||కనకర
త్నకుండలాయ కలితమంగళం బృందావనవిహరణదే వాయమంగళం||
రా||౨|| పుండరీకలోచనాయ భువనమంగళం బ్రహ్మాండమండలా ధ్యాయ
మంగళం||రా||౩||లాలితఫణివేణుధ రాయమంగళం తాళ కైలగోపా
లకృష్ణాయమంగళం ||రా||౪|| రవికోటిప్రకాశాయ రమణమంగళం
దిట్టకవికృష్ణ దాసహావకాయమంగళం||రా||౫||

ఆదితాళం. పల్లవి. వేణుగోపాలాయ విజయవాహ పాలాయ
వేణుగానలోలాయ విజయమంగళం ||ఉపపల్ల|| బాణపాణినహస) భం
జనాయహంశకం ఖాగమాణి పూజితాయకలితమంగళం ||వే|| పుండరీ
కలోచనాయ భువనమోహనాయవైరి ఖండనోరుభండనాయకలితమం

గళం॥వే॥ ౧ చండకోటిభానుతే జాయపిండాండబ్రహ్మాండభాండమర
డలాధ్యాయమంగళం ॥వే॥ ౨ తారహారహీరడిం డీరగోక్షీరమందార
సాండు కీర్తిశోభి దాయమంగళం ॥వే॥ ౩ ధరనుదిట్టకవితకృష్ణ దాస
శుభబలప్రదాయ సరసతాడికొండవా సాయమంగళం ॥వే॥౪

మధ్యమావతిరాగం. ఆటతాళం.

పల్ల॥ జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం భీష్మకరాజతనయకు జ
యమంగళం నిత్యశుభమంగళం మాతల్లిరుక్మిణికి ॥జయ॥ ఉపప॥ జయ
మంగళం కృష్ణస్వామిపదంబులు భయభక్తులనుగొల్పు పరమకల్యాణికి॥
జ॥ చరణం॥ వరగౌరిపూజావ సరమునవిప్రసుం దరదీ వణలందు తరుణి
రుక్మిణికి ॥జ॥౧॥ చక్కానిపాంజుల మిక్కిలికాంతులు చెక్కుటద్దములం
దు చెలగుమాతల్లికి ॥జ॥౨॥గజ్జెలందెలుపాద కమలములమ్రోయ ముజ్జ
గములమ్రోచు ముద్దులగుమ్మాకు ॥జ॥౩ అమ్మాకుబంగారుబొమ్మా
కుముద్దుల గుమ్మాకుమమ్మేలు కొమ్మమాయమ్మకు ॥జ॥౪॥ కూరిమి
తో తాడికొండజనాభికి కొరికలిడువేణుగోపాలసాధ్వీకి ॥జ॥౫॥అలదిట్టక
వికృష్ణాహ్వయదాసుడు దలచువరంబులు దయచేయుతల్లికి జయమం
గళం ౬॥

ఆనందభైరవిరాగం. ఆటతాళం.

పల్లవి. అంబానీకిదేమంగళం జగదాంబానీకిదేమంగళం పాలి
తశరదాంబానీకిదే ॥మం॥ ఉపపల్ల॥ అంబానీకిదేమంగళం జగదాంబానీకి
దేమంగళం చారుకంబువిరాజితకంధరిశుభ కరదైర్యకనకధా రాధరితల్లి
॥అం॥చరణం॥ శరదించుసమసుందరాననా నిత్య శిరిణాగతార్థిజనావనా
తల్లి పరమయోగీశ్వరీ పావనా నిజ భక్తనిరంతర సేవనా తల్లి॥అం॥౧॥
దాక్షిణ్యాణిదివ్యసుందరి సంతతప్రభువనధౌరంధరి ప్రాత్యేక్ష్యగంధర్వ
పురంధరి కాక పక్షులనన్నీలకంధరితల్లి ॥అం॥౨ అధరప్రవాళవికాసిని
కొంచ కుధరామతావతి వాసిని వృష రథికామరేశు విలాసిని రక్తి
రమ్యచాముండికాభాసినితల్లి ॥అం॥౩॥ దివితకాంతమనోహరి దెలిదిట్ట
కవితకృష్ణయాదరి దయా కూపకామానస బంధురీ తాడికొండగోపాల
కళాదరీ తల్లి ॥అం॥౪॥

తలుపుదగ్గరచాట. ఆదితాళం.

అవైదర్శి శ్రీకృష్ణుడనే రావె కవాటముదీయావె యిటురావె |
కవాటముదీయావె ||౧|| పోనోయినపు సొన్నంగిమాటల ప్రాద్దుజరు
పపనియేమి నీవితజరుపపనియేమి ||౧|| కులుకుమితారి యటుకులు
జెందుచు చులకజేయ మరియాదె ననుచులకజేయమరియాదె ||౨|| నీ
టుమీరవలె నాటురుమాలా గోటుజాలుపోవ్రాయి నీనీటుజాలుపో
వోయి ||౩|| తరుచుగ బాగడిన దాసులబ్రోచె దయగలవాడనెభామ నెర
దయగలవాడనెభామ ||౪|| దయగలవాడవు నీవైతె యాత్మస్తాత్సంబే
మోయి యాత్మస్తాత్సంబేమోయి ||౫|| వొప్పలకుప్పరొ బాసలుజే
సెద నిప్పుడుజూడవెభామ నీ విప్పుడుజూడవెభామ ||౬|| కప్పురగంధు
లగూసుచు లేదను కపటబుద్ధియేమోయి యంత కపటబుద్ధియేమో
యి ||౭|| తరుణిగోపికా లోలుడనని నీ వెరుగవె ముద్దులగుమ్మ నీకెరుక
లేదె ప్రాకొమ్మా ||౮|| కుప్పటపంచుల దుప్పటిపై వసపొప్పియున్నదే
మోయి పసమొప్పియున్నదేమోయి ||౯|| తప్పక కొలనులో స్నాన
మునేయగ పుప్పొడంతునెభామ తమ్మి పుప్పొడంతునెభామా ||౧౦||
మందరధరసిసుందరగాత్రము కందియున్నదేమోయి బహు కందియు
న్నదేమోయి ||౧౧|| బృందారక రిపు బృందములై రణ మందుకందెనె
భామా రణ మందుకందెనెభామా ||౧౨|| చక్కని నీమృదుచెక్కుట
ద్దముల నెక్కులున్నవేమోయి పలు నెక్కులున్నవేమోయి ||౧౩||
పక్కినుబారిలగ చేతులగోరుల గ్రిక్కిరిసినే యలివేణి విను గ్రిక్కిరిసినే
యలివేణి ||౧౪|| నెరజాఁత్వముగల్గిన మాటలు నేర్పినవారెవరోయి
నీకు నేర్పినవారెవరోయి ||౧౫|| బూటకములుగావే లలనామణి పుణ్య
మునను చేకొనవె నీపుణ్యమునను చేకొనవె ||౧౬|| హరి నిను నవ్వుల
కంటిని కోరికలనుభవించు గోపాల శ్రీ తాడికొండపురఫల ||౧౭|| ధరను
దిట్ట కవితాస్వయు కృష్ణయదాసునిబ్రోచెదకాంత నిజ దాసునిబ్రో
చెదకాంత||

యాల. ఆదితాళం.

దేవాదిదేవామహాను భావా రాధికారుక్మిణీ దేవి మాననా |
బూజలోలా శ్రీతాడికొండ దివ్యగేహ వేణుగోపాల ||౧|| దానదా
నూడనటంచు నీనహాయమెకోరితె వాళిగా నన్నేలుకోరాదా శ్రీ తా

డికొండవాసభేల వేణుగోపాల ||౨|| కుందాభరాదానాముచు కుందస
నా గోవిందము కుందమాధావ విశ్వాత్తుండ ఓ తాడికొండమందిరాం
శ్రీ వేణుగోపాల ||౩|| తారాతారాకాపాటీర హీరాడిండ్లిరానిహార
శారదాభక్తి విస్తారా శ్రీ తాడికొండసద్భవన వేణుగోపాలా ||౪||
భువినీదిట్టా కవికృష్ణాఖ్య కవిదాసుడ నేలు సర్వకవిమనోరాధప్రదా
యాకా శ్రీ తాడికొండ ఘనవిహార వేణుగోపాల||౫||

లాలిపాట. ఆటతాళం.

లాలిలాలెనుచు చాలావేషుకలను తాళిమిశో మేలుజెదగ
దంపతులునూ వాలాయముగ జాళువాతొక్కెలోనూ కేళిచూచెదగు కిల
కిలనవ్వుచూనూ ||లాలి|| చరణం|| కరకంకణకర్ణ కర్ణవివాదములన్ మె
రుపయిన హోయలు నందిరుమోదములనూ తరుచైనచామంతి విరుల
దండలనూ నెరి ముద్దుగుల్కుచును తరుణులూపగనూ ||లాలి||౧|| చె
గావించిరెలుప్పొంగుచుధరించి రంగై నజంటిల రవికలుబిగించిబంగారుగొ
లును లేర్పడుడోలనుగి అంగనామణులూపు నతివేడ్క మించి||లాలి||౨||
సుందరాకారుడై సాంపాందువారికి మందరోద్ధారుడౌ మర్రికేసరికి
నందనందనుడయిన నతిభక్తికవికి విందొప్పు గోపికా విద్యమాధరి
కి ||లాలి|| అండపిడాండ బ్రహ్మాండపాణనకూ భండనజయైక ఫరిపంధి
జాలునకు పండితస్తుతకీర్తి భరితశీలునకూ పాండుసంభవమనఃపద్మలో
లునకూ ||లాలి|| ధరదిట్టకవికృష్ణదాసావనునకు గురుతాడికొండ సద్గో
పాలునకునూ కరుణాకటాక్షపీక్షణవిశాఖనకూ శిరణాగతామర స్తవ
సద్గుణనకు ||లాలి||

జోలపాట. ఆదితాళం.

పల్లవి|| జోజో ||ఉపపల్లవి|| జోజోశుభాకార జోజో సుధీరా
జోజోతార్క్యవిహార జోమహాదార పూజితామరయాధ భువనాధి
నాథ రాజితాశీతభక్త రమ్యసంభూతా||జో|| చరణం|| శ్రీసదానందరం
జితశువ్రసంగా వాసవార్చితమంద హసశ్రీరంగా దానవ్రజాత్మక తామ
రసభృంగా భాసమానకృపార్థ భరితాంతరంగ ||జో||౧|| తారతా
రా గవాక్షీరమఃదారా శీరబృత్సారదా పారకర్పూర తాగహారపటీర
హీర డిండిర శారదాభ తుమారశరకీర్తి పూర||జో||౨|| జయతాడికొండ
సద్భవనగోపాల జయదిట్టకవికృష్ణ సత్కవితపాల జయతుకాంచనచేల
జయదివ్యశీల జయరమాహృత్కుశే శయనిత్యలోలా||జో||౩||

మేలుకొలుపు. భూపాళరాగం. త్రిపుటతాళం.

క॥ నందనుతా నందయుత॥ కందాశతనపుషదిట్ట కవికృష్ణసుధీ
మందారామందస్మిత॥ మందర దాతాడికొండగోపాలహరి॥ పల్లవి॥ మేలుకో
కృష్ణామేలుకో స్వామీ మేలుకో॥ ఉపపల్లవి॥ మేలుకోయదునంశసంభ
వ మేలుకోఘనవైభవా మేలుకోనిజభక్తపోషక మేలుకొనవయ్యా॥
మే॥ చరణం॥ పంచపంచోషస్సయమున బ్రాహ్మణులు స్నానాద్యను
ష్ఠానాంచితబుగనుడుటవసర మయ్యెనివ్వేళ॥ మే॥ ౧॥ దిక్కులందున
భానురోచులు పిక్కటిల్లెను కొక్కురోకోయని కుక్కుటాబులుగూసె
వినుడి॥ మక్కువలతోడ॥ మే॥ వసుధశూరుపు దిశను తెలతెల వారవ
చ్చెను పంచబాణులు కుసుమకార్ముక మెక్కుడించెను రసికులునుబొగ
డ॥ మే॥ ౩॥ మిసలుమిసలుగలగబ్బిగుబ్బల పసలుజెడి భామినులుసాక్కిరి
విసకిపారిరి జారచోరులు నింతలైదోచె॥ మే॥ ౪॥ ధరనుదిట్టకవెణ్ణయు
ని కృష్ణదాససంతతపోషకా విరివిగనుతాడికొండమందిర వేణుగోపాల
మేలుకో॥ కృష్ణామేలుకో॥

సర్వంసంపూర్ణం. కృష్ణార్పణమస్తు.

పంచరత్నములు

సీ॥ శ్రీతాడికొండపురవేణుగోప దేవనీశతకంబు దివ్యమైననీరా
సుకీర్తనల్ సీకృష్ణలీలలును నీదుతత్వంబులునీదులాలి పాటయునీజోల
పాటయునీశుభా నారతుల్ నీయాలసారమయిన నీకవాటంబున నిహిత
ముపాటయు నీమేలుకొల్పునునిర్మలాత్మ నీకొట్నములపాట నీభక్తవరు
లెల్ల వినుసంతసించి నెమ్మనములందు భువినినాచంద్రతారార్క ముగ
చెలంగు నటులనచ్చులుకూర్పించిరళిశయముగ తాడికొండర్యకులధి సు
ధాకరులును వారివివరంతువినుడసఱో వారిజాక్ష॥౧॥

సీ॥ సోము పెదమల్లయ్య సోము పెదశాస్త్రుర్లు సోముచినశాస్త్రు
ర్లునుకృతమతులు పెరిలిపాపయ్య పెరిలిసుబ్బయ్య నయకంకిపాటి పు
న్నయఘనుండువసుధతాడేపల్లి వంశజలనిధివిధుకు బ్రహ్మయాహ్వాయు
డనప్రబలుచుండు ఘనగార్లపాటి వెంకటరత్నమమలుండు జననుతనాగ
భూషణముమరియు ధీరగుడివాడ సుబ్బారాయుడతియశుకు బచ్చుకుల
నాగయాహ్వాయఘనుండు గుడివాడరామయ్య గుణశాలియైగార్లపాటి
బ్రహ్మయ పుణ్యభావుడరయ ధరణిలోగుంటూరు పురనిలయుడగువు
ప్పటూరి గుర్నాథంబునుచితగుణుడు సద్గుణసుధామ ఖలహర సరసిజా
క్షః ఘనఘనశ్యామరాజిత కదనభీమ కాంచనాంబరసురనుతగరుడగమన
దీనమందార నగధీరధీగభీరా॥—క॥ శ్రీమోటమక్రిమలనిధిసోముండార్యుం
డునమలసుబ్బరాయుం డామనుజునిసోదరుడౌ నిమహినిసింహమనెడు
నాముండనఘా॥—క॥ వీరునుగాకనుయింకా నారయమరికొంతమంది
యార్యులసహాయంబారూఢిగనున్నందున ధారుణిముద్రింపబడియె దను
జవిరామా॥—గీ॥ దిట్టకవికృష్ణదాసుడ ధీగవారిదానగుణములకలరితధ
ర్మకీర్తి తాడికొండాలమునదనరునిపు వేణుగోపాలవారిని వేడ్కబ్రోవు॥

